

ΦΩΝΙΤΕΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1966
ΑΡΙΘ. 54 ΕΤΟΣ Ε'

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»
ΓΡΑΦΕΙΑ: Βύσσης καὶ Καίρη 2 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐσωτερικοῦ : Δρ. 100 — Κοινοτήτων : Δρχ. 150 — Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 8
Διὰ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς Κονίτσης δρχ. 75

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΝ

Ἑλθης: ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Τυπογραφείου: Κ. Ἀθανασίου, Ἀριστοφάνους 9 — Περιστερί

Ἀνταποκριτῆς ἐν Κονίτση: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Ν. ΤΣΑΚΑΣ, Ε. ΣΟΥΡΛΑΣ, ΑΡ. ΠΥΡΡΟΣ, Σ. ΓΚΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΡ. ΜΑΝΘΟΥΛΗΣ, Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Χ. ΓΚΟΥΤΟΣ

Ἐμβάσματα: ΔΗΜ. ΜΗΛΙΓΚΟΝ, Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 83 (Τομεὺς 70.)

Ἀλληλογραφία: Ι. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΝ, Ἀλ. Σούτσου 5 — Ἀθήναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΚΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ	: Σφραγὶς Μονῆς Μολίτσης
Ν. ΣΚΛΗΡΟΥ	: ΓΙΑΤΙ ἀπέτυχε τὸ πρόγραμμα Ἠπείρου
ΓΙΑΝΝΗ Λ.	: Ὀκτώβρης
ΝΙΚΟΛ. ΤΣΑΚΑ	: Λόγια ψυχικοῦ πόνου
Ἱερέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ	: Ἱερά Μονὴ Μολίτσης
ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ	: Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων
Σ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ	: Ἀκμὴ καὶ Παρακμὴ τῶν χωρίων Κονίτσης
Γ. ΓΚΟΥΤΟΥ	: Ἡ συγκοινωνία στὴν Ἐπαρχία Κονίτσης
ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ	: Σημειώματα
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ	: Νέα ἀπ' τὴν Ἀθήνα
»	: Νέα ἀπ' τὴν Πατρίδα

Γιατί απέτυχε τὸ πρόγραμμα ἀναπτύξεως Ἑπείρου

Ἀπὸ τὸν «Οἶκον. Ταχυδρόμο» ἀνα-
δημοσιεύουμε τὸ κατωτέρω ἄρθρο
Τοῦ κ. Ν. ΣΚΛΗΡΟΥ—γεωπόνου

Ἡ Ὑπηρεσία Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως Ἑπείρου, ἡ ὁποία ἰδρύθη μὲ πρότασιν τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ. (1957) ὡς πειραματικὴ ζώνη ἀναπτύξεως, εἰς τὰ πεπραγμένα της τοῦ 1959 ἔγραφε τὰ ἑξῆς:

«Ἐπερατώθησαν ἢ εὐρίσκονται ἐν ἐξελίξει μελέται καὶ σχέδια ξένων καθηγητῶν, τεχνικῶν, οἰκονομολόγων, κοινωνιολόγων, δασολόγων καὶ εἰδικῶν τῆς Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως...

»Ἡρχισεν ἡ προώθησις καὶ ἡ χρηματοδότησις ἰδρύσεως κέντρου χειροτεχνίας, ἰχθυογεννητικοῦ Σταθμοῦ, κτηνιατρικοῦ ἐργαστηρίου, ἀναπτύξεως τουρισμοῦ, ἀρδευτικῶν ἔργων, κατασκευῆς ὁδῶν, ἐκπαίδευσίσεως ἀγροτῶν, μηχανικῶν ἀναβαθμιδῶσεων, εἰσαγωγῆς ξένων ζώων, ἀναπτύξεως δενδροκομίας καὶ ρυθμίσεως τῶν σχολαζουσῶν περιουσιῶν εἰς τὴν ὀρεινὴν ζώνην. Ταῦτα δὲ παρὰ τὸ ὅτι ἡ δενδροκομία καὶ αἱ λοιπαὶ ἰδιωτικαὶ ἐκμεταλλεύσεις, λόγῳ τῆς νοοτροπίας τῶν ἀγροτῶν, ἀπέφυγαν τὸν δανεισμὸν καὶ δὲν εἶχαν ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τῆς ἀποδοτικότητος τῆς δενδροκομίας καὶ τῆς ἐξειλιγμένης κτηνοτροφίας...».

Μετὰ τὴν πρώτην μας περιοδείαν εἰς Ἑπείρον (Ἰούλιος 1961) ἐγράψαμεν εἰς τὴν «Ἑπειρωτικὴν Ἑστία» (Ὀκτώβριος 1961) μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἐρήμωσις τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν εἶναι καταφανής. Δὲν ὀφείλεται δὲ οὔτε εἰς τὸ ἄγονον τοῦ ἐδάφους (ἐν συγκρίσει μὲ τὴν ὑπόλοιπον ἄνυδρον Ἑλλάδα) οὔτε εἰς τὴν ἔλλειψιν ζωτικότητος τῶν Ἑπειρωτῶν (εἰς ἀνδρὸς Ἑπείρου). Ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀγροτικῶν χειρῶν, λόγῳ τοῦ ἱστορικοῦ ἐκπατρισμοῦ

τῶν ζωτικωτέρων μελῶν τῆς Ἑπειρωτικῆς οἰκογενείας. Τιμὴ καὶ δόξα στὴν Ἑπειρώτισσα πού, παρὰ τὰ ἐμβάσματα τῶν ξενητεμένων, ἄρπαξε τὸ ἠσιόδειο ἄροτρον διὰ νὰ μὴ χερσέψη ὁ τόπος. Καὶ παρὰ τὰ ἐξευτελισμένης τιμῆς γεωργικὰ προϊόντα της, δὲν ἐγκατέλειψε τὴν σκληρὰν ἐργασίαν τῆς γῆς, διότι ὑποσυνείδητες βιολογικὲς καταβολὲς τὴν κρατοῦσαν στὴν ἀνθρωποπλαστικὴν, ζωτικὴν καὶ παιδαγωγοῦσαν γεωργικὴν ἐργασίαν... Οὔτε πνευματικῶς ὑπῆρξαν ποτὲ ὑπανάπτυκτοι οἱ Ἑπειρώτες (Πρῶτοι στ' ἄρματα, στὰ γρόσια καὶ στὰ γράμματα).

Μεταπολεμικῶς, ἕνα δεύτερον ἐντονώτερον μεταναστευτικὸν ρεῦμα ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἀντιαγροτικὴν πολιτικὴν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Κράτους μας, ἔσπειρε παντοῦ τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν φυγὴν ἀπὸ τὴν ὕπαιθρον, κάθε ζωτικοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἀγρότες ἀποφεύγουν τὸν δανεισμὸν διότι γνωρίζουν πρακτικῶς τὸν νόμον τῆς μὴ ἀναλόγου πρὸς τὰ κεφάλαια ἀποδόσεως τοῦ ἐδάφους. Ὁ σκοπὸς τῶν ἐτοιμῶν κεφαλαίων εἶναι καθαρὰ ἐμπορικὸς, ἀντιαγροτικὸς καὶ ἀποζυμητικὸς. Τοῦτο γνωρίζουν κάλλιστα οἱ ξένοι κεφαλαιοῦχοι, τὸ ἀγνοοῦν δὲ μόνον οἱ ἡμέτεροι ἀρμόδιοι. Ἔτσι, ἐνέπεσεν ἡ Ἑλλάς εἰς τὰ σχέδια καὶ τὰ προγράμματα τῶν κεφαλαιούχων φίλων μας καὶ εἰδικώτερον ἡ Ἑπείρος εἰς τὰ σχέδια τοῦ λεγομένου Εὐρωπαϊκοῦ Ὄργανισμοῦ Παραγωγικότητος, διὰ ν' ἀναπτυχθοῦν. ὅπως ἀνεπτύχθησαν, οἱ ἀποικίαι τῶν Εὐρωπαίων!!

Γίνονται βέβαια ἔργα εἰς τὴν Ἑπείρον ἀλλὰ νοσιάζεται ἑλληνικὴ πείρα διὰ νὰ ξεχωρίζουν τὰ παραγωγικὰ ἀπὸ τὰ ἐκ-

πολιτιστικά (δρόμοι, εξηλεκτρισμός κλπ.) 'Απορεί κανείς, πώς, 'Ηπειρώτες έπιστήμονες ανέχονται τους Εύρωπαίους, που δέν έχουν ιδέαν περί 'Ελλάδος ή τους 'Ιταλούς, που απέτυχαν ήδη εις τήν ανάπτυξιν τής Νοτίου 'Ιταλίας. Σφάλμα υπήρξε, και νά τò σκεφθούν, ή μεάκλησις ξένων ειδικών εις τήν οικονομικήν ανάπτυξιν τής 'Ηπείρου, έφ' όσον δέν υπάρχουν σύνορα νά τήν προστατεύσουν. Διά τήν ανάπτυξιν τής ιδιωτικής πρωτοβουλίας, (δενδροκομία, κτηνοτροφία κλπ.) πρέπει ν' αμείδωνται τά προϊόντα τής έργασίας. Κοινωφελή έργα (έστω και παραγωγικά) μή αποφασισμένα από τους αγρότας είναι αντιπαραγωγικά, διότι έργατοποιούν τόν λαόν. "Όταν δέ άρχισή ή προλεταριοποίησης τότε θά σθήσῃ ή παραγωγικότης, ή γεωργία κλπ.

Μέ τήν καταβολήν προσπαθειών εις τās πεδινάς περιοχάς δέν προσθέτει τίποτε τò «πρόγραμμα 'Ηπείρου», διότι πρòς τά εύκολα στενά και πεδινά απέδλεπαν ανέκαθεν και οί χωρικοί. "Ένα είναι τò πρόβλημα. 'Η αξιοποίηση τών προϊόντων άπλής αύξήσεως τών τιμών, άνευ δαπατής έργασίας του όρεινου πληθυσμού, δι' νηρών προγραμμάτων και ύπηρεσιών. Τέλος άς μή ξεχνοῦμε, ότι ανάπτυξις και πολιτισμός είναι ταυτόσημα μέ τήν πυκνωσιν του πληθυσμού. 'Η "Ηπειρος και γενικώς ή 'Ελλάς θά όπισθοδρομοῦν, έφ' όσον ό πληθυσμός διαρρέει πρòς τò έξωτερικόν ή πρòς τήν πρωτεύουσαν, ή όποία έντός όλίγου δέν θά είναι πλέον έλληνική αλλά τάφος τής 'Ελλάδος διά τους αρχαιολόγους τής Εύρώπης. Οί 'Έλληνες άς μήν απογοητευθούν από τά τυχόν άρνητικά αποτελέσματα τών προσπαθειών τους. "Ας θεωρήσουν έαυτούς έρευνητάς διά νά φθάσουν τò συντομώτερον εις συμπεράσματα διαφωτιστικά...».

Αυτά έγράψαμεν πρò πενταετίας και ανεπτύξαμεν προφορικώς εις τόν διευθυντήν τής 'Υπηρεσίας Περιφ. 'Αναπτύξεως 'Ηπείθου. Κατά δέ τò παρελθόν έτος ό διαφωτισθείς ήδη κ. Ι. 'Εξαρχος, εις τόν πρόλογον του βιβλίου του περί 'Εκπαιδεύσεως γράφει: «Τά 72,4% του πληθυσμού άποζούν εκ τής πτωχής πρωτογενούς παρα-

γωγής. Τò έτήσιο εισόδημα του 'Ηπειρώτου διά τò 1963 είναι 185 δολλάρια έναντι 400 τής ύπολοίπου 'Ελλάδος. 'Υποαπασχόλησις και άνεργία είναι μόνιμοι καταστάσεις, διά τουτο τά λίαν σοβαρά πλεονάσματα (!) του πληθυσμού διαρρέουν. Προβλέπεται μείωσις τής ομάδος άτόμων ήλικίας 24 — 44 έτων και έπομένως ή γήρανσις του πληθυσμού. Σήμερον χρειάζεται εκπαίδευσις, ειδικευμένον προσωπικόν και βιομηχανία... Πάντως ή σημαντικώτερα πλουτοπαραγωγική πηγή είναι τò ανθρώπινον ύλικόν...».

Κάπου έδω έπρεπε πράγματι νά καταλήξῃ ό φίλος και συνάδελφος κ. "Εξαρχος, όπως κάθε ειλικρινής έπιστήμων. 'Αλλά φαίνεται ότι ή κατάληξις του είναι πολυ χειρότερη. Κατά τήν τελευταίαν μας περιοδείαν εις "Ηπειρον δέν τόν συναντήσαμε διά νά μάς εξηγήσῃ:

α) Διατί υπάρχουν πλεονάσματα πληθυσμού εις μίαν τόσον άραιοκατωκημένην περιοχήν; β) Διατί είναι μόνιμος ή ύποαπασχόλησις και ή άνεργία μετά τά τόσα έργα που γίνονται; γ) Πώς ή βιοτεχνία τής 'Ηπείρου θά εξελιχθῇ εις βιομηχανίαν άφού δέν μπόρεσε μέχρι σήμερον, παρά τās ικανότητας και τά άφθονα κεφάλαια τών 'Ηπειρωτών; δ) Τί ειδους εκπαίδευσις χρειάζεται και μάλιστα ύποχρεωτική, άφού ή παιδεία δημιουργεί νέους άνικάνους πρòς πāsαν παραγωγικήν έργασίαν; και ε) Πώς θ' αναπτυχθῇ ή "Ηπειρος άφού ή σημαντικώτερα πλουτοπαραγωγική πηγή είναι τò ανθρώπινον ύλικόν που φεύγει;

Δέν αναμένομεν δέ μόνον τās άπαντήσεις αυτάς αλλά και ικάτι επί πλέον, που άποσιωπά ό άρμόδιος και ό ειδικός. "Όταν, δηλαδή, ή ψυχή του προγράμματος 'Ηπείρου έγκαταλείπει τήν "Ηπειρον εις τήν άκμήν τών προσπαθειών του, κάτι τò σοβαρόν πρέπει νά κρύπτεται. Πράγματι, όταν μετά 7ετείς προσπαθείας τής ΥΠΑΗ τά άνθρωποπαραγωγικά και πλουτοπαραγωγικά χωριά τής 'Ηπείρου έρημώνονται, όταν και τά παιδιά τών «Σαρακατσάνων» φεύγουν διά τήν Γερμανί-

’ Ο Κ Τ Ω Β Ρ Η Σ

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ Λ.

’Ο ’Οκτώβρης ἔμπαινε ἄσχημα. Σχολειό. Πρωτοβρόχια καὶ παζαρόπουλο. ’Αταίριαστα πράγματα πού μᾶς ἔφεραν ἀπότομα μακρὰ ἀπ’ τὸ καλοκαίρι.

Πῶς νὰ κλειστῆς στοὺς τέσσαρες τοίχους καὶ νὰ ξέρης ὅτι στὸ Παζάρι γίνεται «χαλασμός κυρίου» ἀπὸ τὶς λοταρίες, τὶς τζαμποῦνες, τὴν ’Ασώματη Μαρία καὶ τὸν χαλβᾶ τὸν Γκέκινο;

Κι ἔτσι περνούσαμε μέρες πού τὸ μυαλό μας δὲν μπορούσε νὰ συγκεντρωθῆ σέ

αὐτὰ, ὅταν ἐγκαταλείπωνται καὶ τὰ ὑπόλοιπα ὀρεινὰ ἐδάφη, τὰ δὲ ὀλίγα πεδινὰ φθάνουν τὶς 100.000 δραχμὲς τὸ στρέμμα, δηλαδὴ μεταβάλλονται εἰς οἰκόπεδα, ὅταν διατίθενται τόσα κεφάλαια ἐνῶ αἱ μελέται τῶν εἰδικῶν παραμένουν ἀνεφάρμοστοι, ὅταν ἀντὶ τῆς ἀλλαγῆς τῆς νοσοτροπίας τοῦ ἀγρότου συντελεῖται ἡ μεταμόρφωσις του εἰς ἀστὸν, ὅταν ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν, τότε ἐμεῖς μὲν ἔχομεν ἐνδείξεις περὶ ἀποτυχίας τοῦ προγράμματος ’Ηπείρου, ὁ δὲ κ. ’Εξάρχος φαίνεται νὰ κατέχη ἀποδείξεις περὶ αὐτῆς.

Δυστυχῶς αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης. ’Αντὶ ἀναπτύξεως τῆς ’Ηπείρου ἀνεπτύχθησαν τὰ ’Ιωάννινα, ὅπως γενικὰ ἀντὶ ἀναπτύξεως τῆς ’Ελλάδος ἀνεπτύχθη ἡ Πρωτεύουσα. Καὶ ἂν μὲν ἦτο φυσιολογικὴ ἡ ἀνάπτυξις τῶν πόλεων, δηλαδὴ ἀπὸ πλεονάσματα πληθυσμοῦ πού ἀσχολοῦνται μὲ βιομηχανίαν, τότε θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἡ γήρασις καὶ ἡ παρακμὴ μας, ὅπως τῆς ’Αγγλίας. ’Αλλὰ τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι ἡ δίωξις τῶν ἀγροτῶν ἐκ τῆς ὑπαίθρου καὶ ἡ ἐξόγκωσις τῶν πόλεων ἐγένετο μὲ πρόγραμμα καὶ μὲ ξένα κεφάλαια, διὰ τὴν δημιουργίαν ἀστικοῦ παρασιτικοῦ ὄχλου, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἀπεδείχθη ἀπὸ τὴν τρισχιλιετῆ ἱστορίαν του, εἶναι ἀνίκανος πρὸς

τίποτα. Εἶχαμε ἀνοίξει τοὺς κουμπιράδες μὲ τὶς πενταροδεκάρες κι ἀγωνιούσαμε νὰ καταναλώσουμε τὸ περιεχόμενον.

Στὶς γειτονιὰς ξεχύνονταν οἱ μυρουδιὲς ἀπὸ τὰ τσίπουρα, πού ἀποστάζονταν στὰ καζάνια, καὶ γίνονταν ἀφορισμὴ γιὰ βεγγάρους τὰ βράδυα, στὰ πνιγμένα ἀπὸ καπνὸ μαγερεία, μὲ ρακοκαπάνυξη καὶ παραμυθοκουβέντες, προβάλλοντες γιὰ πρόφραση τὸ κρῦο καὶ τὴν ὑγρασία ποῦχε δῆθεν ἀρχίσει. ’Ετσι, τὰ μεσάνυχτα, μὲς τῇ

πᾶσαν ἐκδιομηχάνισιν, ἀφοῦ καὶ τὸ στᾶρι του, πού ἔχει ἀρτοποιητικὴν αὔξησιν 30% καὶ πλέον, εἶναι ἀνίκανος νὰ τὸ προσφέρῃ ὡς φθηγὸ ψωμί. φθηνότερο ἀπὸ τὸ διπλάσιο τῆς ἀξίας τοῦ σταριοῦ.

Τὸ λεγόμενον λοιπὸν πρόγραμμα τῆς ’Ηπείρου δὲν εἶναι παρὰ πρόγραμμα τῶν ’Αθηνῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν ’Αθηνῶν δὲν εἶναι παρὰ πρόγραμμα τῶν ξένων ἐμποροβιομηχάνων πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐξηρητημένου πλέον προλεταριάτου καὶ πρὸς δημιουργίαν τῆς Πανευρώπης, μὲ ἐρήμωσιν τῆς ’Ελλάδος. ’Η ἀποτυχία τοῦ πρώτου ἐν ’Ελλάδι πειραματικοῦ προγράμματος, τῆς ’Ηπείρου, ἐπῆλθεν εὐτυχῶς ἐγκαίρως, διὰ νὰ φωτίσῃ ὁσους ἐνδιαφέρονται νὰ περισώσουν κάτι ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον. ’Ολα τὰ προγράμματα τὴν αὐτὴν τύχην θὰ ἔχουν, μὰ ἡ ’Ελλάς δὲν θὰ ἀνθέξῃ σὲ τόσους πειραματισμούς.

’Οσοι ἐκ τῶν μορφωμένων δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀφελληνισθῆ ἀπὸ τὸν ἐξευρωπαϊσμόν, ἄς ὑψώσουν τὴν φωνὴν των, διὰ νὰ προλάβωμεν τὴν προγραμματισμένην ὀριστικὴν διάλυσιν τοῦ ’Εθνους μας ἀπὸ τὸ ξενοφώτιστον καὶ ξενοκίνητον ’Αθηναϊκὸν μας κράτος. ’Η αὐτοδιοικήσις καὶ ἡ περισυλλογὴ, ἄς ἀντιταχθοῦν εἰς τὴν νέαν αὐτὴν ξενοκρατίαν.

βροχή άκουγες να κυκλοφορούν ροβολώντας και τρικλίζοντας στους δρόμους, γνωστούς άκόμα κι από τὸ περπάτημά τους τύπους στὴν Κόνιτσα, πὸν άφηναν τὸ ένα καζάνι και τραβοῦσαν γιὰ τὸ άλλο, παίζοντας ἔτσι τὸ ρόλο τοῦ ζωντανοῦ κι άνυποχρέωτου γραδομέτρου. Σὲ λίγες μέρες, κι όταν ἡ βροχη σταματοῦσε, ἡ γῆ μαλάκωνε κι ἔλιανε τὸ γαιόδουροκαλοκαιρο, (Ἄη Δημητριάκη, μικρὸ καλοκαιράκι) άξαφνα στους ομοίρους φουντωναν τα Χρυσανθίμα. Ἰ' αηρημηρυσια. Κι ἦταν χαρμα ν' αντικρουζης αὐτῆ την άποθεωση των χρωμάτων. Ἰὸ κουρὶ κιτρινιζε, κι ἔμεναν εδῶ κι ἐκεῖ λίγες τοῦφες, σάν φωτιές κόκκινες ἢ μώβ, ἢ σταχτιές. Στὰ χωράφια γίνονταν τὰ πρῶτα οργώματα κι άλλαζαν οἱ γραμμές τοῦ κάμπου.

Μακρουά, στὸ γεφύρι τῆς Τοπόλτσας, περνοῦσαν οἱ βλάχοι μετὰ τὰ κοπάδια τους πὸν πήγαιναν γιὰ τὰ χειμαδιά. Τοὺς παρακολουθοῦσαμε τ' άποιγέματα άπ' τὰ παράθυρα, μακρινές σιωπηλές συνοδεῖες, πὸν άφηναν στὴν γλυκειά φθινοπωριάτικη αἰθρία, τὴν αἴσθηση ἑνὸς προαιώνιου μύθου πὸν συνεχίζεται άναλλοίωτος στὸν καιρὸ μας άπ' τοὺς ἴδιους ανθρώπους, στὰ ἴδια άρχαῖνικά μονοπάτια.

Ἐφτανε ὁ Ἄη Δημήτρης (φύλακας Καβαλλάρης στὸ ἔμπα τοῦ Χειμῶνα), κι ἔβαζε τέρμα στὶς συνήθειες και τὶς συμφωνίες τοῦ Καλοκαιριοῦ.

Τὰ πρωτοβρόγια ἔκλειναν τὴν υπαίθρια ζωῆ (Ἄη Γιωργάκη ἔξω τὸ κρεβάτι κι Ἄη Δημήτρη μέσα τὸ κρεβάτι) κι ὁ καθέννας μας μαζεύονταν στὴ στρούγκα του.

Τὰ σπίτια μας άλλαζαν ντεκόρ.

Ἄπ' τοὺς γιούκους ἔβγαιναν τὰ κιλίμα, τὰ γιάνια, οἱ κλοῦφες και οἱ σιτζαντέδες, γιὰ νὰ ὑποδεχτοῦν τὸν Ἄγιο.

Οἱ άργαλειοί, οἱ σαῖτες και οἱ ντροῦγγες ξανάπαιρναν στὸ χειμωνιάτικο τὴν θέση τους, ἔτοιμοι γιὰ νὰ δουλέψουν τὶς άτέλειωτες νύχτες τοῦ χειμῶνα στὸν πανάργαιο ρυθμὸ τους τὰ μάλλινα πὸν προορίζονταν γιὰ τὸ ἑπόμενο παζαρόπουλο.

Στὰ σπίτια πὸν γιόρταζαν, μωσγοβολοῦσαν ἢ ματαθγαμμένη φρέσκια ρακὴ μετὰ τὸ γλυκάνισο κι ἔδιναν κι ἔπαιρναν τὰ

Λόγια ψυχικοῦ πόνου μετὰ δόσιν ἑντροπῆς

Πρὸς άπαντας τοὺς άγαπητοὺς συμπολίτας και συνεπαρχιώτας μου:

ἌΟλοι γνωρίζομεν ὅτι από πενταετίας ὁ ἑνταῦθα Σύνδεσμος Κονιτσιωτῶν ὁ «Ἄ-ῶος», ἐκδίδει τὸ περιοδικὸν «Κόνιτσα», ὄργανον τῆς ἑπαρχίας Κονίτσης. Ἄλήθεια εἶναι ὅτι ὄλοι ἐδέχθημεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 τεῦχος τοῦ Ἄ' ἔτους μετὰ χαρὰν και ἀλλαγμούς. Δυστυχῶς ἡ χαρὰ και τὸ ἑνδιαφέρον μας ἦτο πολὺ μικρᾶς διαρκείας. Ἄπορῶ και ἔξισταμαι διὰ μέγα μέρος τῶν συμπατριωτῶν μας, πὸν δὲν πῆραν εἰς τὰ σοβαρὰ τὴν ὑπαρξιν τοῦ περιοδικοῦ μας. Μερικοὶ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων μᾶς ἐπέστρεψαν τὸ περιοδικὸν ὡς άνεπιθύμητον! Διατί; Τὸ περιοδικὸν μᾶς προσφέρει πολλά. Εἰδήσεις και νέα ὄλοκληρου τῆς ἑπαρχίας, ὡς μία πανεπαρχιακὴ ἐπιστολὴ και ὡς φωνὴ τῆς ἑπαρχίας. Ἄναντι αὐτῶν ζητεῖ μόνον ἑκατὸν δραχμᾶς ἑτησίως, αἱ ὁποῖαι όταν δὲν ὑπάρχουν, τὸ περιοδικὸν θὰ σᾶς ἔρχεται γωρὶς νὰ εὑρίσκεσθε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τὸ ἐπιστρέψετε. Γενικῶς παρατηρεῖται άπροσθυία διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς. Ἄν δὲν ὑπῆρχον μερικοὶ από τὴν Κόνιτσαν, ἑπαρχίαν και Ἄθήνας πὸν προθύμως, και,

γλυκὰ πὸν μετὰ τόσο μερᾶν φτιάστηκαν τὸ καλοκαίρι. Σ' ἑμᾶς τὰ παιδιὰ προσφέρονταν ρετσέλια και σουντζούκια.

Κι ἂν κάπου ἡ γιορτὴ ἔξελίσσονταν σὲ γλέντι, άνοίγονταν τὸ Ἄη Δημητριάτικο κρασί, μούστος άγένωτος άκόμα, πὸν ζάλλιζε από τὴν πρῶτη κι ὄλας κούπα, κι ἔκανε τὰ μυαλὰ νὰ στριφογυροῦν και τὰ λόγια ν' άνακατεύονται.

Παράξενος μήνας ὁ Ἄοκτώβρης!

Προχωροῦσε άργὰ και δύσκολα. ἌΙσως γιὰ τὴν ἡ φαντασία μας άρνοιόταν νὰ προσαρμωσθῆ σ' αὐτὴ τὴν άνελέγητη παγίδευση τῆς σχολικῆς ρουτίνας και τοῦ χειμῶνα.

μάλιστα, με τὸ ἐπὶ πλέον, νὰ πληρώνουν τὴν συνδρομὴν των καὶ ἄλλοι με τὰς εἰσφοράς των εἰς μνήμην ἀποθανόντων συγγενῶν των καὶ ἄλλοι τέλος με τὰς δωρεάς των δὲν θὰ κατωρθώναμεν νὰ κυκλοφοροῦμεν τὸν περιοδικὸν μας. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα πάλιν μ' ἐυσκολίαν τὰ καταφέρνομεν. Ἴδὼν παρελθόντα Αὐγούστου τὸν πέρασα εἰς τὴν Κόνιτσαν, ἐκεῖ ἤκουσα ἀπὸ πολλοὺς παράπονα καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν αὐξήσιν τῆς συνδρομῆς ἀπὸ 60 εἰς 100 δραχμάς ἑτησίως. Ἐπιστρέψας ἐκ Κονίτσης καὶ κατόπιν συνεργασίας μετὰ τοῦ ταμίου κ. Δ. Μεγελίγκου παρετήρησα ὅτι οἱ παραπονούμενοι, πρὸς δικαιολογίαν των, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐπλήρωσαν τὴν συνδρομὴν τοῦ Α' καὶ Β' ἔτους καὶ τῶρα εὐρίσκονται μόνον γραμμένοι εἰς τὰ χαρτῖα καὶ κρίνουν καὶ κατακρίνουν τὸ περιοδικὸν μας ὡς νὰ ἔχουν κάμη εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ πρὸς αὐτὸ καθήκον των. Τὰ πολλὰ λόγια εἶναι φτώχεια λέγει μία λαϊκὴ παροιμία. Διὰ τοῦτο με λίγα λόγια παρακαλῶ — θερμοπαρακαλῶ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ περιοδικοῦ νὰ καταβάλλουν τὴν συνδρομὴν ἢ εἰσφορὰν ἢ δωρεάν των εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ταμίαν κ. Δ. Μηλιῆγον ἢ εἰς τὸν Κονίτση κ. Ἄν. Εὐθυμίου ἀντιπρόσωπον τοῦ Συνδέσμου καὶ περιοδικοῦ δι' ὀλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν μας.

Ἡ ἀδιαφορία ἢ ἡ καθυστέρησις θὰ καταστήσουν προβληματικὴν τὴν συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ. Ὅταν πρὸ πενταετίας περίπου ἔγινεν ἡ ἀναστάσις τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν ὁ «Ἄωος», ὅλοι ἐστρέψαμεν τὰ βλέμματα καὶ τὰς ἐλπίδας μας κυρίως εἰς 4—5 Κονιτσιῶτες Παπαδημούλην, Λυμπερόπουλον, Μανθούλην, Μηλιῆγον, Ζώλην. Ἐκ τῶν ὑστέρων καταλάβαμεν ὅτι ἠπατήθημεν διότι οἱ ἀνωτέρω, σχεδὸν ὅ-

λοι ἔχουν ἀτομικὰς ἐργασίας ποὺ δὲν τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ ασχολοῦνται με τὰ Κονιτσιωτικά. Ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον οἱ κ.κ. Λυμπερόπουλος καὶ Μηλιῆγος εὐρίσκονται εἰς τὰς ἐπαλξεις τοῦ πρὸς τὸ περιοδικὸν μας καθήκοντος των. Μαραυζῶς ο κ. Μανουσουλῆς οὐδὲν φαίνεται, οὐδὲν ἀκουεταί. Ἐπληροφορήθη ὅτι οἰεφώνησε με μελη τοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπέσασε παραίτησιν πρὸ μηνῶν καὶ μέχρι σήμερον δὲν γνωρίζει ἀν ἡ παραίτησις του ἐγινε δεκτή!

Ἄπευθύνω ἰσχυρὰν παράκλησιν εἰς τοὺς κυρίους προέδρους τῶν κοινοτήτων, τοὺς ἱερεῖς, τοὺς διασκάλους καὶ εἰς ὅσους ἤμποροῦν νὰ γράφουν γεγονότα τῶν χωρίων των καθὼς καὶ φωτογραφίες ἐκκλησιῶν, σχολείων κλπ., τὰ ὅποια θὰ καταχωροῦνται εἰς τὸν περιοδικὸν με σειρὰν προτεραιότητος. Αἱ στήλαι τοῦ περιοδικοῦ εἶναι ἀνοικταὶ εἰς πάντας καὶ περιμένομεν νὰ ἀπὸ τὴν κίνησιν τῶν χωρίων σας. Ἀπὸ τοὺς Κονιτσιῶτας, καταστηματαρχὰς Ἀθηνῶν, Ἰωαννίνων καὶ Κονίτσης περιμένομεν διαφημίσεις τῶν καταστημάτων των.

Ἀγαπήσατε, ἐνισχύσατε, βοηθήσατε τὴν πατριωτικὴν προσπάθειάν μας καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν Σύνδεσμόν μας καὶ τὸ περιοδικὸν «Κόνιτσα» νὰ ἀποτείνεσθε εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Γ. Λυμπερόπουλον, δικηγόρον, ὁδὸς Ἀλ. Σούτσου 5, Ἀθήνας.

Με πατριωτικοὺς χαιρετισμούς.

ΝΙΚ. Κ. ΤΣΑΚΑΣ

Ἐενοδοχεῖον «Ἰωάννινα»

Πατησίων — Βερανζέρου 10

Τηλ. 523.204 — Ἀθήναι

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης καὶ οἱ Κοινότητες νὰ ἐμβάζουν τὰς συνδρομάς των εἰς τὸν κ. Α. Εὐθυμίου-Κόνιτσα.

Δ^Ρ ΜΙΧΑΛΗΣ Θ. ΜΗΛΙΓΚΟΣ

ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΑΙΜΟΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΙ 18 ΚΑΙ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

(Στάσις Λυσιατρείου)

Τηλ. 874.568

Δέχεται 5 30—7 μ.μ. πλὴν Σαββάτου

Ἱερὰ Μονὴ Μολίστης

Ἱερέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ

(Συνέχεια)

Τούναντιον καὶ δὲν πληρώση τὴν ἄνωθεν συμφωνίαν θὰ ἐπιστρέφητε πάλιν τὸ χωράφι εἰς τὴν Κυριαρχίαν τῆς Μονῆς. Ἐὰν ὅμως κανεῖς ἀπὸ τοὺς Ἡγουμένους ἤθελε τὸν ἐνοχλήση, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσουν τὸν εἰρημένον Δημήτριον Παπαχρήστου Ἀλεξόπουλον πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἐκτάκτου ἐργασίας του. Διὸ ἐδόθη τὸ παρὸν παρ' ἐμοῦ τοῦ Ἡγουμένου πρὸς ἀσφάλειάν του μέχρι τῶν τριάκοντα ἐτῶν ἀριθ. (30) διὰ τὸ ρηθὲν χωράφι, καὶ εἰς ἐνειξιν ὑποφαίνομαι.

Ἐν Μολίστῃ τῇ 4 Μαρτίου 1909

- » Ἀνθιμος ἡγούμενος
 - » Π (απᾶ) Δημήτριος χρ* μαρτυρῶ.
 - » Παπᾶ Ἀπόστολος Παπᾶ Ἰωάννου*** μαρτυρῶ.
 - » Ἀνθιμος ἡγούμενος
- ἔλαβα γρόσια ἑκατὸν δέκα τὸν Σ (ιγέ) *** 1909».

(Τ.Σ.) τῆς Μονῆς

εἰς τὴν δευτέραν σελίδα.

«1911 ἔλο (γα) ριάσθη (μεν) μετὸν Δημήτριον Πα (πᾶ) Χρήστου διὰ τὸ γιὰρ χακὶ ὅπου ἔχει νὰ δώση ὁ Δημήτρης τὸ ἐξώφλησεν εἰς (= με) τὰ ὀψώνια ὅπου (ἔδωσε, καὶ) εἶχε νὰ λάβῃ (τὸ ἀντίτιμόν των) ἀπὸ τὸ Μοναστήρι, ὡς φαίνεται σύμφωνα μ' ἐτὴν ἀπόδειξί του ὅπου ἔλαβα ἐγώ.

τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1911

ὁ προσωρινὸς Βεκίλης* Πα (πᾶ) Δ. Χρ. Μπολούλ (ης) ἔλαβα διὰ τὸ Γὰρ χακὶ (= Γρόσια 110).

Πα (πᾶ) Δημήτριος Χρ. Μπολ (ούλη)
1912 Φεβρουαρίου 18 Πα (πᾶ) Δημήτριος Χρ. Μπολούλη.

1913 Φεβρουαρίου ἔλαβα γρόσια 110.
Οἰκονόμος ΠαπαῆΕὐθύμιος*,

Ὅμοίως μέχρι καὶ τοῦ 1918 μετὰ χρηματικὸν ποσὸν τῶν 25 δραχμῶν κατ' ἔτος, καὶ μετὰ ὑπογραφὴν τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐκ Καστάνιανης ΠαπαῆΕὐθυμίου.

Τώρα δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῷ ἐνοικιαστηρίῳ τούτῳ ἐγγράφῳ ἀποτετυπωμένην σφραγίδα τῆς Μονῆς, αὕτη εἶναι κυκλοτερῆς φέρουσα εἰς τὸ μέσον τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ γύρωθεν τὰ γράμματα:

«+ Η ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΜΟΝΑΣΤ (ΗΡΙΟΥ) ΤΩΝ ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ Θ (ΕΟ) Τ (ΟΚΟΥ) Χ (ΩΡΙΟΝ) ΜΟΛ (ΙΣΤΑ).

(Βλέπε εἰς τὸ ἐξώφυλλον τὴν φωτοτυπίαν τῆς σφραγίδος ταύτης).

Ἐπὶ πλέον, ἀναφέρομεν ἐδῶ ὅτι ἡ Μονὴ αὕτη σὺν τοῖς ἄλλοις, κέκτηται καὶ ἕνα ἀχρονολόγητον χειρόγραφον Νομοκάνονα Βυζαντινῆς Γραφῆς, διαστάσεων περίπου 0,22 X 0,15 καὶ πάχους 0,5, ἐκ σελίδων ἐν ὅλῳ 510. Ἐκ τούτων εἰς τὰς πρώτας αὐτοῦ σελίδας ἀπαντῶμεν τὰ περιεχόμενα ἐν περιλήψει, εἰς δὲ τὴν 43ην τοιαύτην, κιγκλιδωτὴν διὰ χρωμάτων διακόσμησιν σχήματος Π, ἔνθα καὶ ὁ τίτλος αὐτοῦ, ὡς ἀκολούθως.

«Νόμιμον συλλεχθὲν ἐκ διαφόρων ἀναγκαίων κανόνων τῶν θείων καὶ ἱερῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν Συνόδων τῶν Θεοφόρων Πατέρων καὶ ἐτέρων ἁγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ τινων νεαρῶν βασιλικῶν νόμων καὶ ἄλλων τινῶν μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν».

Εἰς τὸν ἐν λόγῳ Νομοκάνονα ἐκτὸν περὶ τὸ τέλος — σελ. 472 — καταχωρεῖται καὶ ἕνας Κατάλογος τῶν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὑπαγομένων

Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκοπῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πολλαὶ σήμερον δὲν ὑφίστανται.

Κατὰ τὴν παράδοσιν, ἡ Μονὴ αὕτη εἶχε καὶ ἐν ἐπὶ μεμβράνης Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ὡς ἔχομεν ἐκ τοῦ στοματος τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1942 ἐπιζώντων γερόντων Νέστορος Βέργου, Νικολάου Ἰ. Γκάνιου, καὶ Εὐαγγέλου Μακαρίου, ἀπωλέσθη.

Προσέτι σώζεται καὶ ἐν ἀχρονολόγητον καὶ αὐτὸ Κατάστιχον τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὰ Δίπτυλα τῆς Μονῆς. Τοῦτο φέρει ἐπικεφαλίδα «παρησσία τοῦ Ἱεροῦ μοναστηρίου τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεομήτρος», καὶ ἀναγράφονται ἐν αὐτῷ ὀνόματα συνδρομητῶν κατὰ φύλλον, καὶ κατὰ κατηγορίας, ὡς ἑξῆς:

«Γερμανοῦ καὶ Νικοδήμου
τῶν ἀρχιερέων».

Ἀκολουθῶς προτάσσονται ὀνόματα Ἱερομονάχων, ἀκολουθοῦσι τὰ ὀνόματα τῶν Ἱερέων, τῶν μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν, καὶ ἔπονται τὰ τῶν Χριστιανῶν κατὰ φύλλον χωριστά, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀργότερα προσετέθησαν ἀφιλοκάλως διάφορα ὀνόματα καὶ οὕτω συνεπληρώθη.

Αὐτὰ ἐν ὀλίγοις γράφομεν ἡμεῖς σήμερον περὶ τῆς Μονῆς, καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς ἐκ τῶν τριῶν συνοικιῶν τῆς Μολίστης καταγομένους καὶ δυναμένους νὰ ἐργασθῶσιν, ὅπως ἐπιμεληθῶσιν, καὶ ἐρευγήσουν τὰ οἰκογενειακὰ αὐτῶν ἀρχεῖα, ἢ καὶ ἄλλα συγγενικὰ τῶν τοιαῦτα, συγκεντρώνοντες συνάμα τοὺς θρύλλους, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλη προφορικὴν ἢ καὶ γραπτὴν περὶ τῆς Μονῆς ταύτης μαρτυρίαν. Ἄς ἔχουν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι οὕτω πράτοντες, ἐπιτελοῦν τὰν ἐπιβαλλόμενον εἰς αὐτοὺς ἱερὸν καθήκον τόσον πρὸς τὴν Ἱστορίαν τῆς Μονῆς, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Ἱστορίαν τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος γενικώτερον. Καὶ ἕνα τοιοῦτον ἐκ μέρους τῶν θὰ τὸ ἀναμύνωμεν, ἐφ' ὅσον θὰ εὐρισκώμεθα ἐν τῇ προσκαίρῳ ταύτῃ ζωῇ.

Καὶ τέλος, περαίνοντες εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὴν ὀλιγοσέλιδον ταύτην ἐργασίαν, περὶ τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Μολίστης, ἄς κλίνωμεν γόνυ ἐμῆρὸς εἰς τὴν ἱεράν σκιάν καὶ μνήμην πάντων τῶν ἐν αὐτῇ κατὰ καιροὺς καὶ χρό-

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΙΣ ΚΟΝΙΤΣΑ

Τοῦ Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Πνευματικῆς Στέγης Κονίτσης συνεκροτήθη τοπικὸν Συνέδριον τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Ἐνώσεως κ. Σ. Κατσαδήμας, Δήμαρχος Ἰωαννίνων μετὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἐνώσεως κ. Δημ. Πάλλα. Ὁ Ἐπαρχος Κονίτσης κ. Α. Ρεμπάμπης, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως κ. Ν. Ντεντόπουλος Δήμαρχος Κονίτσης, ὁ κ. Γεώργ. Δούκας μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως ὁ ὑπομηχανικὸς Τ.Υ.Δ.Κ. κ. Κ. Φερούκας καὶ 16 Πρόεδροι Κοινοτήτων.

Τὴν ἑναρξιν τῆς συνεδριάσεως ἐκήρυξεν ὁ κ. Ἐπαρχος, ἀναφέρων ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἠμποδίσθη τὴν τελευταίαν σι-

γους ἡγουμενευσάντων καὶ μονασάντων ἀοιδίμων ἐκείνων ἀνδρῶν, εὐλαθείας καὶ σεβασμοῦ ἔνεκεν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ὁ ἀείμνηστος ἐκ Μποτσιφαρίου Ἱατρός Βασ. Τζαλόπουλος εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1914 Ἑπειρ. Ἡμερολόγιον «Νέα Ἑλλάς» σελ. 225 «Ἡ Ἱστορικὴ Μόλιστα», ἀναφέρει μὲ ὀλίγας μόνον λέξεις ὅτι ἡ Μονὴ αὕτη ἐκτίσθη τὸ 1730. Δὲν ἐπρόσεξε φαίνεται τὴν ἑξῶθεν τοῦ Ἱ Βήματος χρονολογίαν τοῦ 1819. Ἐπομένως, ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀναφερομένη χρονολογία τοῦ 1737. δὲν εὐσταθεῖ.

2. Ἴσως, ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος ἐκεῖ ἔνθα καὶ τὰ ἐρείπια εἶναι κατωφερὲς καὶ ὑπόκειται εἰς κατολίσθησιν. Ἴσως λέγω νὰ ὑπέστη αὕτη ρωγμὰς ἐκ τῆς πολυκαιρίας καὶ νὰ κατέστη ἐτοιμόροπος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἠνάγκασε τοὺς ἀοιδίμους Πατέρας τῆς Μονῆς νὰ μεταφέρωσι καὶ θεμελιώσωσιν αὐτὴν εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν εὐρίσκεται σήμερον.

3. Γιέρ—χακ=ἔδαφονόμιον

4. Μπολούλης τὸ ἐπίθετον. Ἐφημέριος Μεσσαριάς.

5. Ἐφημέριος Μποτσιφαρίου (νῦν Μοναστηρίου).

6. Ἔτος.

7. Πληρεξούσιος—ἀντιπρόσωπος.

8. Ἐκ Καστάνιανης—Κονίτσης.

(Τέλος)

γμήν ἀπὸ τοῦ νὰ παραστῆ λόγῳ ἀφίξεως εἰς Ἰωάννινα τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Νομαρχιῶν κ. Δ.αμασκηνοῦ, καὶ ἐκφράσας τὴν λύπην του διὰ τὴν ἀπουσίαν 25 περίπου Προέδρων κοινοτήτων ἐκ τοῦ Συνεδρίου.

Κατόπιν ὠμίλησεν ὁ Δήμαρχος Κονίτσης ἐκφράσας καὶ αὐτὸς τὴν λύπην του διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν πλειστῶν ἐκ τῶν προεϋρων καὶ ἀποσιῶν αὐτὴν εἰς τὸ ὅτι οὐκ ἐκατενοήσαν τὴν ἀξίαν, τὴν σημασίαν καὶ τοὺς σκοποὺς τῶν τοιούτων συνεορίων. Ἐπλεξεν οὖν ὁ κ. Ντεντόπουλος τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Ἐπάρχου μοχθοῦντος ἐν τῷ μετρω τῶν δυνάμεών του διὰ τὴν προβολὴν καὶ ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν τοπικῶν καὶ γενικῶν ζητημάτων τῆς Ἐπαρχίας. Παρεπονέθη διὰ τὴν μὴ χορήγησιν εἰσέτι τῆς διατεθείσης πιστώσεως πρὸς ἀνέγερσιν τῶν νέων Δημοτικῶν Σφαγείων, ἐτόνισεν τὴν ἀνάγκην κατασκευῆς Δημοτικῶν ὑπονόμων, καὶ παρεκάλεσεν τοὺς παρευρισκομένους προέδρους κοινοτήτων νὰ κατατοπίσουν καὶ τοὺς ἀπουσιάζοντας συναδέλφους τῶν ἐπὶ τῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τῶν τοπικῶν τούτων Συνεδρίων καὶ νὰ συστήσουν εἰς αὐτοὺς νὰ παρευρίσκονται εἰς τὸ μέλλον εἰς αὐτά.

Τρίτος ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Ἐνώσεως Δήμαρχος Ἰωαννίνων κ. Σπυρ. Κατσαδήμας, ἐκφράσας καὶ αὐτὸς τὴν λύπην του διὰ τὴν ἀπουσίαν 25 περίπου προέδρων κοινοτήτων καὶ τονίσας ὅτι τὰ διάφορα κοινοτικά ἢ γενικὰ ζητήματα τῶν Ἐπαρχιῶν πρέπει νὰ προβάλλονται μέσω τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρὸς τὰς ἐκάστοτε κυβερνήσεις πρὸς ἐπίλυσιν καὶ ὄχι διὰ τῶν κ.κ. Βουλευτῶν καὶ πολιτευτῶν. Ἀνέφερεν δὲ ὅτι ἀπροθυμία προσελεύσεως τῶν κ. κ. προέδρων κοινοτήτων εἰς τὰ τοπικά Συνέδρια παρατηρήθη καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ἐδικαιολόγησεν τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Νομάρχου ἐπισυμβάσαν διὰ λόγους ἀνωτέρας βίας. Κατόπιν ὠμίλησεν ὁ κ. Γεώργιος Δούκας μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως, ἐκφράσας καὶ αὐτὸς τὴν λύπην του διὰ τὸ ὀλιγάριθμον τῶν παρισταμένων καὶ ἀναφέρων τὴν ἔλλειψιν ἰατρῶν καὶ τὴν ἀνώμαλον καὶ ἀσύμφορον διὰ τοὺς κα-

τοίκους καὶ τὰς κοινοτήτας ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν.

Κατόπιν ὠμίλησαν οἱ παρευρεθέντες εἰς τὸ Συνέδριον Πρόεδροι Κοινοτήτων ἀναπτύξαντες ἕκαστος ἐξ αὐτῶν τὰ ζητήματα τῆς Κοινοτήτός του.

Πρῶτος ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος Ἁγίας Παρασκευῆς κ. Νικ. Χαρισιάδης εἰπὼν ὅτι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους τὰ προβλήματα τῆς Κοινοτήτός του ὄχι μόνον παρέμειναν ἄλυτα ἀλλὰ ηὔξηθησαν καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν ἤδη. Ἡ διαχειριστικὴ ἔκθεσις τοῦ δάσους χρονίζει ἄνευ ἐπαληθεύσεως ἀπὸ τοῦ 1964 λόγῳ ἐλλείψεως ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ἐν Ἰωαννίνοις. Ἡ Κοινοτῆς ὀφείλει διάφορα ποσὰ εἰς ἐργολάβους ἔργων, προμηθευτὰς τῆς κλπ. ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς πενομένη ἐκ τῆν ἀνωτέρω αἰτίας ἐνῶ ἔχη πλουσιώτατα δάση. Ἐτόνισεν ὅτι ἔπρεπεν νὰ προσέλθουν ὅλοι οἱ πρόεδροι Κοινοτήτων εἰς τὸ Συνέδριον, καὶ ἐζήτησεν τὴν ἀποστολὴν Ἰατροῦ εἰς τὸ ἐκεῖ Ἀγροτικὸν Ἰατρεῖον καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Γράμμου ὡς μὴ ἐκπληροῦντος οὐδένα πρακτικὸν καὶ ὠφέλιμον σκοπόν.

Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἐπεμβαίνει ὁ κ. Ἐπαρχος ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι ἐγένοντο ἐνέργειαι καὶ πιεστικαὶ μάλιστα πρὸς τὴν Ἐπιθεώρησιν Δασῶν διὰ τὴν ἐπισπεύσιν τὰς πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν σχετικῶν ἐγγράφων διατυπώσεις τῆς καὶ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἐνωρίτερον ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐκ τῶν Κοινοτικῶν δασῶν. Ἐπίσης καὶ διὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων ἐγένετο σχετικὴ ἐνέργεια. Ὁ Πρόεδρος Ἁγίας Παρασκευῆς συνεχίζων προτείνει τὴν ἀπόσπασιν προσωρινοῦ ἢ ἀναπληρωτοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, ζητεῖ τὴν συντήρησιν τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Μπέλεῦ — Ἁγίας Παρασκευῆς, τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου, καὶ τέλος ἀναφέρει ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Κοινοτήτος ὁ ὁποῖος ἀνῆλθεν κατὰ τὸ παρελθὸν μέχρις ἐνὸς περίπου ἑκατομμυρίου κατῆλθεν ἤδη εἰς τὰς πενήτηκοντα χιλιάδας.

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρό-

εδρος τῆς Κοινότητος Ἀμαράντου κ. Πα-
ναγ. Στεργίου ὁ ὁποῖος ἀνέφερεν ὅτι παρ'
ἄλλον ὅτι κατὰ τὸ παρὸν θέρος περὶ τοὺς
1.200 λουόμενοι διήλθον διὰ τῶν ἀτμού-
χων λουτρῶν τῆς Κοινότητός του, ταῦτα
παραμένουν οὐσιαστικῶς ἀναξιοποίητα μὴ
τυχόντα ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως ἐκ μέ-
ρους τοῦ Κράτους. Ὁ δρόμος ἀπὸ διασταυ-
ρώσεως Ἐξοχῆς μέχρι Ἀμαράντου εἶπεν
ὁ κ. Πρόεδρος εὐρίσκειται εἰς κακὴν κα-
τάστασιν καὶ οἱ λουόμενοι καὶ οἱ ἐντόπι-
οι ἐπιβάται ταλαιπωροῦνται κατὰ τὴν με-
τάβασιν εἰς λουτρά ἢ Ἀμάραντον, μὲ ἕνα
παμπάλαιον καρνάβαλον.

Τὸ χωριό μας, συνέχισεν, ἐρημοῦται,
σὺ ντῶ χρόνῳ καὶ θὰ ἀπομείνουν μόνον
οἱ γέροι. Ἐτόνισεν δὲ ὅτι εἶναι ἀπαραί-
τητος ἡ κατασκευὴ ἔργου ἀρδευτικοῦ —
ὕδρευτικοῦ τὸ ὁποῖον ὅμως — ὡς εἶπεν
ὁ ἐπεμβὰς εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς ὀμιλί-
ας παριστάμενος κ. Ἐπαρχος, — κοστί-
ζει περὶ τὸ ἐνάμισυ ἕως δύο ἑκατομμύ-
ρια καὶ τὸ ποσὸν εἶναι τεράστιον καὶ ἀ-
δύνατον νὰ ἐξευρευθῇ. Περαιῶν τὴν ὀ-
μιλίαν τοῦ ὁ κ. Πρόεδρος ἐζήτησεν καὶ
τὴν κατασκευὴν πέντε χιλιομέτρων δασι-
κοῦ δρόμου ὅστις θὰ κοστίσῃ μὲν περὶ τὰς
80 χιλιάδας δραχμῶν ἀλλ' ἡ Κοινότης θὰ
δυνηθῇ κατόπιν νὰ εἰσπράξῃ 600 δραχμὰς
ἀπὸ κάθε ἐκποιούμενον κυδικὸν μέτρον
ξυλείας ἀντὶ τῶν 300 περίπου πού εἰσ-
πράττει τώρα.

Ἡ ὀμιλήσας ἐν συνεχείᾳ Πρόεδρος
Ἀσημοχωρίου κ. Ἀχιλλεὺς Χολέβας πα-
ρεπονέθη ὅτι ὁ ἐγκατασταθεὶς ἐργολάβος
κ. Παπακώστας δὲν προβαίνει εἰς τὴν κα-
τασκευὴν τῶν δύο ὀχετῶν καὶ δὲν κάνει
ἐναρξιν οὐδεμιᾶς ἐξ ὧν ἀνέλαβεν ἐργα-
σίας ἐπὶ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ πλησίον τῆς
κοινότητός του, καὶ ἤδη ὁ χειμὼν πλη-
σιάζει καὶ θὰ διακοπῇ ἡ συγκοινωνία. Διὰ
τὸ ζήτημα τῆς διαλύσεως τοῦ Συνδέσμου
Κοινοτήτων Γράμμου ὁ κ. Χολέβας εἶπεν
ὅτι ἐκ τῶν 18 Κοινοτήτων ὑπὸ τῶν ὀ-
ποιῶν συνεστήθη, αἱ 13 ὑπέγραψαν ὑπὲρ
τῆς διαλύσεως αὐτοῦ, καὶ ἤδη ἡ Νομαρ-
χία ἔδωσεν ἐντολὴν ὅπως συγκροτηθῇ Ἐ-
πιτροπὴ πρὸς ἐκποίησιν τῆς περιουσίας
αὐτοῦ. Ἐπεμβαίνων ὁ κ. Ἐπαρχος εἰς
τὴν ὀμιλίαν εἶπεν ὅτι δὲν ἐκρατήθη ἐγγρά-

φος ἐνήμερος ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος,
καὶ ἐπρότεινεν ὅπως ἀντὶ νὰ πωληθῇ εἰς
τὴν δημοπρασίαν ἢ ὑπάρχουσα μπουλντό-
ζα (προωθητήρ) τοῦ Συνοέσιμου νὰ παρα-
χωρηθῇ πρὸς τὴν Τ.Υ.Δ.Κ., ἐὰν τοῦτο
εἶναι νομικῶς ἐπιτρεπτόν. Παρεπονέθη δὲ
ὁ κ. Χολέβας ὅτι ἡ Κοινότης του ἐχαρα-
κτηρίσθη εὐπορος ἐνῶ ἐν ἀντιθέσει ἄλλαι
παρόμοιαι εἰς πόρους κοινότητες ἐχαρα-
κτηρίσθησαν ἄποροι. Διευκρινίζων ἐπ' αὐ-
τοῦ ὁ κ. Ἐπαρχος εἶπεν ὅτι ὡς κριτή-
ριον πρὸς χαρακτηρισμὸν τῶν Κοινοτή-
των ὡς ἀπόρων ἢ εὐπόρων ἐλήφθη δι' ἐ-
κάστην ἐξ αὐτῶν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ
ἔτους 1964.

Ὁ Πρόεδρος Γοργοποτάμου κ. Ἀπόστ.
Γαργάλης ἐζήτησε τὴν τελειοποίησιν τῆς
πρὸς τὸ ὄχωριον τοῦ ἀμαξητῆς ὁδοῦ, καὶ
τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἀντιπλημμυρικοῦ ἔρ-
γου παρὰ τὸν ποταμὸν πρὸς σωτηρίαν,
ἀλλὰ καὶ ἐπέκτασιν τοῦ μικροῦ ἀλλ' ἀπο-
δοτικοῦ κάμπου τῆς κοινότητός του, ὁ ὁ-
ποῖος συμβάλλει καὶ εἰς τὸν (πλὴν ὀλί-
γων) ἐκπατρισμὸν τῶν κατοίκων τοῦ Γορ-
γοποτάμου. Τὸ βουνό μας ἐτόνισεν ὁ κ.
Πρόεδρος, τὸ ὁποῖον ἕως τὸ ἔτος 1930
ἐξεμεταλλεύετο ἡ Κοινότης ἰώρα εἶναι
Δημόσιον καὶ τὸ ἐκμεταλλεύονται ξένοι
συνεταιρισμοί· πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς
τὴν Κοινότητα.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Γαργάλης εὐχαρί-
στησεν τοὺς ἐνεργήσαντας διὰ τὴν κατα-
σκευὴν τῆς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ εἰς θέσιν Κε-
χρί, γεφύρας καὶ ἐζήτησε τὴν πλήρη τε-
λειοποίησιν αὐτῆν, λαβὼν δὲ τὸν λόγον
ὁ κ. Ἐπαρχος εἶπεν ὅτι τὸ θέμα τοῦ ἀν-
πλημμυρικοῦ ἔργου Γοργοποτάμου προ-
εβλήθη κατ' ἐπανάληψιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ
πάλιν θὰ προβληθῇ.

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος
τῆς Κοινότητος Δροσοπηγῆς κ. Γεώργιος
Τζημούλης, ζητήσας διδασκάλους διὰ τὴν
κοινότητά του. «Τὸ σχολεῖον μας, εἶπεν,
εἶναι τριτάξιον μὲ 80 μαθητὰς καὶ ἔχει
ἕνα μοναδικὸ δάσκαλο. Ἐχομε καὶ 18
νήπια ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει νηπιαγωγός. Τὸν
χειμῶνα, συνέχισεν ὁ κ. Πρόεδρος, κλειό-
μεθα ἀπὸ τὶς πλημμύρες, τὶς καταπτώσεις
καὶ τὰ νερά, διατὶ νὰ μὴν ὑπάρχει μία
μπουλντόζα πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν προ-

καλουμένων ζημιών, αλλά να καταδικαζόμεθα εις πολύμηγον αποκλεισμόν; Ἀνέφερον ἐν συνεχείᾳ ὅτι εἰς τὸ χωρίον του τὸ ὁποῖον ἔχει 600 κατοίκους ὑπάρχει ἔδρα Ἀγροτικοῦ Ἰατρείου, ἀλλ' ὄχι μόνον ἰατρός δὲν ὑπάρχει ἀλλὰ οὔτε καὶ μιὰ νοσοκόμος ἀκόμη, πρὸς παροχὴν τῶν πρώτων βοηθειῶν εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις.

*
**

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καθασίλων κ. Γεώργ. Φῶτος ἐζήτησεν τὴν τελειοποίησιν τῆς πρὸς τὸ χωρίον του διανοιχθείσης καὶ ἤδη ἡμικαταστραφείσης ἀμαξητῆς ὁδοῦ διὰ νὰ δύνανται νὰ μεταφέρουν γεωργικὰ προϊόντα, ἐμπορεύματα, ἀσθενεῖς κλπ. Ἐτόνισεν ἐπίσης τὴν ἔλλειψιν κοινοτικοῦ γραφείου καὶ Γραμματέως, καὶ ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ δρόμου, εἰπὼν ὅτι οὔτε καὶ ὁ κ. Ἐπαρχος ἐπισκέπτεται τὸ χωρίον του λόγῳ τοῦ ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ φθάσῃ ἐκεῖ τὸ αὐτοκίνητον. Ἀπαντῶν ἐπ' αὐτοῦ ὁ κ. Ἐπαρχος λέγει ὅτι ἐπῆγε μίαν φοράν εἰς τὰ Καδάσιλα.

— Ἡρθες! κύριε Ἐπαρχε, ... ἀλλά... ἦταν ὅμως καλοκαίρι, ἀνταπαντᾷ ὁ Πρόεδρος...

*
**

Ὁ Πρόεδρος Λαγκάδας κ. Ἀναστάσιος Μανώλης ἀναφέρει ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Κοινότητός του εἶναι πενιχρότατος διότι τὰ δάση τῆς περιοχῆς τῆς εἶναι ὅλα δημόσια. Δὲν ὑπάρχει οὔτε πίναξ διὰ χορήγησιν ξυλείας ἀτομικῶν ἀναγκῶν καὶ ὁσάκις οἱ κάτοικοι χρειάζονται ἔστω καὶ ἓνα δυὸ ξύλα διὰ τὴν στέγην των ἀναγκάζονται νὰ τὰ κόπτουν λαθραῖα καὶ συλλαμβανόμενοι πληρώνουν πολλάκις τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἀξίας των εἰς τὰ δικαστήρια. Πῶς νὰ μείνουν λοιπὸν τὰ 400 αὐτὰ ἄτομα αἱ 70 αὐταὶ οἰκογένειαι εἰς τὴν ὀρεινὴν Λαγκάδα καὶ νὰ μὴν ἐκπατριθοῦν τυγχάνου ντοιαύτης μεταχειρίσεως ὑπὸ τοῦ κράτους; — Ἐχομεν περὶ τὰ 1.500 αἰγοπρόβατα, συνέχισεν ὁ κ. Πρόεδρος. Χρειαζόμεθα περικῆς ποτίστρες εἰς θέσιν Λειβάδια. Ἡλεκτροφωτισμὸν δὲν ἔχομεν, συγκοινωνίαν ὁμοίως.

Ἀκολουθῶς λαμβάνει τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Λυκορράχης κ. Μιχαλ. Φασούλης, ὁ ὁποῖος ἐκφράζει τὸ παράπονον του διότι δὲν παρέστη ἔστω καὶ εἰς ἓκ τῶν Διευθυντῶν τῆς Νομαρχίας εἰς τὸ Συνέδριον, καὶ τονίζει ὅτι ἔπρεπεν ἐπίσης νὰ παρίσταται καὶ ὁ κ. Δασάρχης Κορίτσης.

Διακόπτων ὁ κ. Ἐπαρχος λέγει ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ἀπόφασις νὰ μελετηθῇ ἂν θὰ εἶναι σκόπιμον νὰ καλοῦνται καὶ νὰ παρίστανται εἰς μελλοντικὰ Συνέδρια καὶ ὁ κ. Δασάρχης, ὁ κ. Διευθυντῆς τοῦ ὑποκαταστήματος Α.Τ.Ε. οἱ κ.κ. Γεωπόνοι καὶ ἄλλοι προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν.

Συνεχίζων ὁ κ. Φασούλης ἀναφέρει ὅτι τὰ χορηγηθέντα ὑπὸ τῆς ΑΤΕ ἄλευρα ἐχρεώθησαν εἰς ἄλλους μὲν πρὸς 3 εἰς ἄλλους δὲ πρὸς 3,50 δραχμάς κατὰ κιλόν. Ἐπεμβαίνων ὅμως ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως κ. Κατσαδήμας λέγει ὅτι κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸ ζήτημα αὐτὸ θὰ τακτοποιηθῇ συντόμως. Κατόπιν ὁ κ. Φασούλης ζητεῖ τὴν ταχεῖαν ἀποστολὴν Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν πρὸς ἐπαλήθευσιν τῆς ἀπὸ τοῦ 1964 συνταχθείσης διαχειριστικῆς Ἐκθέσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Δάσους, ἡ ὁποία ἂν παραμείνη καὶ ἐφέτος ἀνεπαλήθευτος θὰ ἔχη ὡς συνέπειαν μόνον κατὰ τὸ 1968 νὰ ἐκποιήσῃ δασικὰ Προϊόντα ἢ Κοινότης, ἢ ὁποία πένεται κυριολεκτικῶς μολονότι ἔχει χαρακτηρισθῆ ὡς εὐπορος. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἡ ἐξῆς λεπτομέρεια σχετικῶς μὲ τὸ δασικὸν ζήτημα. Ἐνῶ ὁ συντάξας τὴν διαχειριστικὴν ἔκθεσιν δασολόγος κ. Νικ. Πουλακίδας γνωμοδοτεῖ ὅτι ὑπάρχουν 6.000 κυβικὰ ξυλείας πρὸς ὑλοτόμησιν εἰς τὸ κοινοτικὸν δάσος Λυκορράχης διὰ τὴν προσεχῆ πενταετίαν, ὁ Δασάρχης Κορίτσης κ. Ἡλ. Κολοβίνος μειώνει τὴν ὑλοτομητέαν ποσότητα εἰς μόνον 1900! κυβικά. «Τί ἐπιστήμονες δασολόγοι εἶναι αὐτοί, καταλήγει ὁ κ. Πρόεδρος, μήπως ὁ ἓνας βγῆκε ἀπὸ τὴν θύραν καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ Πανεπιστημίου»; Κατόπιν παραπονεῖται ὅτι ἡ Κοινότης του καὶ ἄλλοι τέσσαρες στεροῦνται συγκοινωνίας κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον «Μᾶς παρηγοροῦν, λέγει, μὲ τὴν

Ἄκμῃ καὶ παρακμῇ τῶν χωρίων τῆς κοιλάδος Σαρανταπόρου

Τοῦ κ. Σ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ἀκμῇ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1922 περίπου μέχρι τοῦ 1941, ἡ δὲ παρακμῇ ἀρχίζει κανονικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1949, τὴν ἐποχὴ τοῦ ἐπαναπατρι-σμοῦ.

Τὸ μεγάλο κακὸ εἶναι ποὺ ἡ μοῖρα θέλησε ἀμφοτέρες αὐτὲς οἱ μεγάλες στροφές πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω νὰ συμβοῦν στὶς ἡμέρες μιᾶς σχεδὸν γενεᾶς, ἡ ὁποία εἶχε τὴν εἰρωνία τῆς τύχης νὰ εἶδῃ πρῶτα τὴν μεγάλη ἀκμῇ καὶ μετὰ τὴν ἀπότομη καὶ λυπηρὰ παρακμῇ — τὴ φυγῇ.

Δι' ἐκείνους βέβαια, ποὺ ἔφυγαν πέραν τῆς Ἠπείρου καὶ δὲν ἐπισκέπτονται τακτικὰ τὸ χωριὸ τους, ὑπάρχει ὁ πέπλος τῆς λήθης, ἡ κατάστασις τῆς νέας ζωῆς, ἀλλὰ καὶ οἱ καλὲς ἀναμνήσεις, δι' ἡμᾶς ὅμως ποὺ παραμένουμε στὰ Γιάννενα καὶ σφυγμομετροῦμε συνεχῶς τὸν παλμὸ τῆς σημερινῆς ζωῆς τῶν χωριῶν μας, εἶναι διάχυτον τὸ αἶσθημα τῆς φυγῆς, τῆς παρακμῆς τοῦ πένθους. Δι' αὐτὸ τὸν λόγο ἀκριβῶς εἶναι ἄξια συγχαρητηρίων ἐκεῖνα ἐκ τῶν Διοικ. Συμβουλιῶν τῶν ἀπανταχοῦ Συλλόγων ποὺ δίδουν μὲ τὰ μέλη τους ἔστω καὶ ἀνὰ διετίαν ἢ καὶ τριετίαν ἀκόμη τὸ μεγάλο τους παρὸν στὸ πανηγύρι τοῦ χωρίου. Εἶναι μεγάλο καὶ ἱστορικὸ τὸ παρὸν αὐτὸ διότι εἶναι μία τονωτικὴ ἔνεσι γιὰ τὸ χωριό, γιὰ τοὺς μονίμους κατοίκους του, πρὸ παντός.

Ἐπειδὴ ἡ φυγῇ καὶ ἡ παρακμῇ ὡς ἐκ τούτου τῶ ν χωρίων μας εἶναι πρόσφατη καὶ γνωστὴ καὶ εὐχάριστη, ἐκεῖνο ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ δὲν εἶναι γνωστὸ εἰς τοὺς νεωτέρους μας εἶναι ἡ ἀκμῇ τῆς Ἐπαρχίας μας. Τότε ποὺ εὐρίσκετο εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης της. Μία δόξα ποὺ ἔμεινε καὶ θὰ μείνῃ χαραγμένη στὸ μυαλὸ μας ὡσὰν ἓνα γλυκὸ θερινὸ ὄνειρο, διότι εἶναι ἐξ ἄλλου δημιουργήμα τῶν γονέων μας. Εἶναι δημιουργήμα τῆς πρωτοβουλίας, τῶν κόπων καὶ μόχθων τους, εἶναι αὐτὴ αὐτὴ ἡ τιμὴ τους ποὺ μᾶς κάνει νὰ μὴ τοὺς ξεχνοῦμε ποτέ. Ὅταν μάλιστα ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας πῶς ξεκίνησαν γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς βιοπάλης γιὰ μακρυνὰ ταξίδια στὸ ἐξωτερικὸ ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ...

Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς στὴν σημερινῇ ἐποχῇ τῆς παντὸς εἵδους φυγῆς, τὴ μεγάλη καὶ ἱστορικὴ ἐκείνη ἐποχῇ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου...

Τότε ποὺ οἱ φημισμένοι ἀγωγιάτες κυρίως τῆς Πυρσόγναννης καὶ τῶν χωριῶν τῆς Βούρμπιαννης γεροὶ καὶ καλοὶ ἐπαγγελματίες, κατέβαιναν καὶ ἀνέβαιναν ἀπὸ τὴν Κόνιτσα ἀδιάκοπα μεταφέροντας τοὺς ταξιδιωτὲς τῶν χωριῶν τῆς κοιλάδος τοῦ Σαρανταπόρου μέχρι τὸν Γράμμο. Μικρὲς μόνον διακοπὲς τοὺς ἐπέβαλε κάπου κάπου τὸν χειμῶνα ὁ Σαραντάπορος τῆ συνεργασίᾳ τοῦ Βουρκοποτάμιου καὶ λοιπῶν μεγάλων χειμάρρων. Ἦταν ἀγεφύρωτοι

ἐθνικὴν ὁδόν, ἀλλὰ ὅσο νὰ γίνῃ αὐτὴ — μὲ τὸν ρυθμὸν ποὺ θαδίζει — ἐμεῖς θὰ πεθάνωμε. Θὰ παρακολοῦσα ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἀναλάβῃ ἡ MOMA κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας τὴν συντήρησιν τῆς ὑπαρ-

χούσης ὑποτυπώδους ὁδοῦ». Περαιῶν δὲ ζητεῖ καὶ αὐτὸς τὴν ἐπ' ἀνδρωσιν τοῦ Ἐπαρχίου.

(Συνέχεια)

Ἡ συγκοινωνία στὴν Ἐπαρχία Κονίτσης παληότερα

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΚΟΥΤΟΥ

... Ἡ συγκοινωνία διενηργεῖτο μὲ μουλάρια. Τὰ πρῶτα αὐτοκίνητα, τύπου «Τήλορ» ἐκινήθησαν ἀπὸ Ἰωάννινα εἰς Κόνιτσαν κατὰ τὸ 1920. Ἦσαν συναρμολογήματα ἀπὸ ἐκποιήσεις ὑλικῶν αὐτοκινήτων τοῦ στρατοῦ. Ὁ πρῶτος πού δρομολόγησε τέτοια αὐτοκίνητα, ὁ «καπετάν Ἀρκούδας», ἦταν καὶ τὸ πρῶτο θῦμα των ἔξω ἀπὸ τὸν Ἄη — Γιάννη στὸν κατήφορο.

Ἐπειδὴ δὲ ἐστοίχιζαν πολὺ τὰ ἀγώγια

ἀμφότεροι καὶ ἀτίθασοι καὶ μᾶς μεταχειριζότανε πολλές φορές σκληρὰ καὶ μὲ κακὴ προδιάθεσι, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν καιρικῶν συνθηκῶν. Αὐτὸ ἦτο ἄλλωστε καὶ τὸ τρωτὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μαζὶ μὲ μὲ τὴν ἔλλειψιν συγκοινωνίας.

Μετέφεραν οἱ ἀγωγιάτες τότε καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω ὅλους τοὺς πλουσίους ταξιδιωτὲς μας πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴ Βλαχία (Ρουμανία) καὶ ὅλα γενικῶς τὰ ἀγαθὰ. Μετέφεραν τὰ παιδιά γιὰ τὰ σχολαρχεῖα τῆς Βούρμπιανης, Μολίστης καὶ Κονίτσης καὶ τὰ Γυμνάσια τῶν Ἰωαννίνων, καθὼς καὶ στὰ χωριά τους γιὰ τὶς διακοπές. Μετέφεραν ἐπίσης τοὺς γονεῖς καὶ τὶς κυράδες τῶν ταξιδεμένων πού κατέβαιναν στὴν Κόνιτσα καὶ στὰ Γιάννενα μὲ τὶς τσέπες γεμάτες ἀπὸ τσέκ γιὰ ξαργύρωμα.

Οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς γυναῖκες, πού δὲν ἐγνώριζαν τότε τὰ Γιάννενα πήγαιναν κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ξακουστὸ καὶ καλόκαρδο Ἰσραηλίτη ἔμπορο Μωϋσῆ Γιοσέκο πού τὶς βοηθοῦσε στὸ ξαργύρωμα τῶν τσέκ καὶ στὸ ψώνισμα ἐμπορευμάτων ἀπ' αὐτὰ πού σήμερὰ ὀνομάζουμε «εἶδη νεωτε-

μὲ τὰ αὐτοκίνητα, ὁ περισσότερος κόσμος ἐξυπηρετεῖτο μὲ μουλάρια. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἔφθαναν μέχρι τὴν Πρέβεζα, ὅπως μᾶς διηγεῖτο καὶ ὁ Κώστας Παπαγιάννης, πού ἔκαμε τὸ γυρατζῆ καὶ συνάμα καὶ τὸν ταχυδρόμο.

Στὸ δρόμο πρὸς τὴν Κόνιτσα συναντοῦσε κανεὶς τὸν Βασίλη Βλάχο, τὸν Ἀγαμέμνονα Πύρσο, τὸν Σωτῆρη Κεχαγιᾶ, τὸν Σωκράτη Παπαγεωργίου κ.ἄ. πού ἐξυπηρετοῦσαν τὴ λάκκα Πυρσογιάννης καὶ ἄνω. Στὴν Πουρνιὰ ἦταν ὁ Παπατρύ-

ρισμοῦ». Ἀφοῦ λοιπὸν ἔφτιαχναν καὶ τὰ δόντια τους στὸν ὀδοντογιατρὸ καὶ γέμιζαν τὸ στόμα τους ἀπὸ χρυσάφι ἐπέστρεφαν καὶ πάλι στὸ χωριὸ γιὰ τὶς καθημερινές τους ἐργασίες.

Τὶς γιορτὲς φοροῦσαν ὅλοι τὰ γιορτινά τους, οἱ μὲν ἄνδρες τὰ ἀμερικάνικα ἢ Ρουμάνικα κοστούμια μὲ τοὺς διακριτικούς σκούφους, οἱ δὲ κοπέλλες καὶ πρὸ παντὸς οἱ νυφάδες τὰ μάλλινα καὶ τὰ μεταξωτὰ μὲ τὶς κεντητὲς ποδιές, τὶς χρυσομένες ζῶνες καὶ τὰ παντὸς εἶδους χρυσαφικά καὶ νομίσματα κρεμασμένα στὸ στήθος καὶ στὰ χέρια, ἐκτὸς βέβαια τὶς γνωστὲς τσιποῦνες καὶ φλοκάτες πού ἦσαν φορτωμένες καὶ βαρύτερες ὡς ἐκ τούτου ἀπὸ τὰ πολλὰ μεταξωτὰ κεντήματα μὲ μπρεσίμι τὰ λεγόμενα σερίτια.

Παρ' ὅτι ἡ Κόνιτσα τότε, κακῆ τῆ μοίρα, ἐστερεῖτο Γυμνασίου πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐφρόντισαν, μὴ φειδόμενοι θυσιῶν γὰ μορφώσουν τὰ παιδιά τους στὰ Γυμνάσια καὶ στὸ Πανεπιστήμιον ἀκόμη. Ἔτσι συμβαίνει νὰ ἔχη ἡ Ἐπαρχία μας ἀρκετοὺς ἐπιστήμονες τῆς ἀπερχομένης ἤδη γενεᾶς.

φωνα, στο Κεράσοβο οί Ζούκηδες και ο Κότινας.

Όλα τὰ χωριά πέραν τοῦ Βουρκοποτάμου ἀπεκλείοντο συχνά, ὅταν μετὰ ἀπὸ βροχὲς «κατέδαζε» τὸ ποτάμι. Γι' αὐτὸ 6 Γιανναδιῶτες ἔστηναν γεφύρια πρόχειρα ἀπὸ 3 γρεντές καὶ ἀπὸ πόρτες ἀντὶ σαγίδια. Ἦσαν οἱ «γεφυράδες». Οἱ περαστικοὶ πλήρωναν γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους καὶ γιὰ τὸ ζῶο τους. Πολλὰ χρήματα ἔπιαναν οἱ γεφυράδες ὅταν περνοῦσαν τὰ βλάχικα κοπάδια.

Ἀλλὰ ὅταν ἔκαμε μεγάλες κατεβασιές τὸ ποτάμι, ποὺ διαρκοῦσαν ἐπὶ πολλές ἡμέρες, οἱ διαβάτες ἀναγκάζονταν νὰ ἀνεβαίνουν στὴν Μόλιστα γιὰ νὰ καταλύσουν.

Ὁ Βουρκοπόταμος ἦταν πολὺ ὀρμητικὸς. Ἐνθυμοῦμαι 5 — 6 νὰ ἐπνίγησαν σ' αὐτὸν. Ὁ διαβάτης γελιέται πῶς θὰ τὸν περάσει, ἀλλὰ ὅταν ἀλλάζει τὸ ἕνα τοῦ πόδι τὸ νερὸ τρώγει τὴν ἄμμο ἀπὸ κάτω καὶ τὸν τουμπάρει.

Ἐνθυμοῦμαι ὅμως καὶ ἕναν λοχαγὸ ποὺ μᾶς ἔλεγε ὅτι πέρασε τὸν Βουρκοπόταμο, «ἀβρόχοις ποσί». Ἐκεῖ στὴν ἐκβολή του ἡ ποταμιὰ ἔχει ἔκταση 300 μέτρα περίπου καὶ στὸ χῶρο αὐτὸ ἐναλλάσσεται ἀπὸ μόνη της ἡ κοίτη συχνά. Ἔτσι συνέβηκε, φθάνοντας ὁ λοχαγὸς στὴν παλαιὰ κοίτη, νὰ τὴν εὐοῇ χωρὶς νερό.

Κατὰ τὸ 1915 ἦταν τόσο μεγάλη ἡ νεροποντὴ, ὥστε τὸ νερὸ ἔφθασε τὰ 5 μέτρα ὕψος. Τότε παρεσύθησαν 10 στρέμματα ἀπὸ γωράφια τοῦ Ἀντζερούχη καὶ 20 στὰ Παλιοχείματα καὶ στὸ Καπηλιό, ἐκτὸς ἀπὸ 200 περίπου στρέμματα, ποὺ εἶχαν παρασυρθῆ παλαιότερα.

Στὸ κέντρο τῆς ποταμιᾶς, μοῦ διηγεῖτο ἡ γιαγιά μου ἡ Φώταινα, ὑπῆρχαν παλαιὰ μεγάλες καρυδιές Τζιμινάδικες, καθὼς καὶ πηγὴ μὲ κρῦο νερό. Ἐκεῖ ξεφύτωναν οἱ Βλάχοι καὶ ἀναπαύονταν τὸ μεσημέρι. Ἦταν δὲ ἐκεῖ καὶ ἀσφαλεῖς ἀπὸ τοὺς κλέφτες, διότι εἰς ἀπόστασιν 500 περίπου μέτρων ἦταν ταμποῦρι Τούρκικο διὰ τὸν ἔλεγγον τῶν διαβατῶν.

Ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ ἡ ὁποία ἦγονετο ἀπὸ τὴν Κόνιτσαν, ὑπῆρχε καὶ ἡ ὁδικὴ ἀρτη-

= ΧΗΜΕΙΩΜΑΤΑ =

Ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας Κόνιτσης ἔχει τὸ δικαίωμα γιὰ τὴν συμβολή του στὸ ἔπος, ποὺ ἄρχισε τὴν 28ῃ Ὀκτωβρίου 1940, ὄχι μόνο νὰ ναι περήφανος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀξιοῖ μιὰ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημά του: Τί τὴν ἐκάμαμε τὴν νίκην ἐκείνην, ποὺ ἄφησε ἔκθαμβο τὸν κόσμον ὀλόκληρο; Πῶς τὴν συνεχίσαμε; Τί ἄλλαξε στὴ ζωὴ μας

ρία Αὐλῶνος — Σαλονίκης, ποὺ περνοῦσε ἀπὸ Βεράτιον, Κλεισούρα, Λεσκοβίκι, Ντερβένι καὶ ἀκολουθοῦσε τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Σαρανταπόρου καὶ Βουρκοπομου μέχρι τὸ Νταμπακόμυλο (ὅπου λέγεται ὅτι ἀλέθονταν ὁ Ταμπάκος ποὺ προωρίζετο διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν καταναλωτῶν Ἡπείρου καὶ Ἀλβανίας).

Στὸν Νταμπακόμυλο εἶχε κτίσει 4 κολόνες μὲ κιρέτσι, γιὰ γεφύρι, ὁ Γιάννης Ευνός, ποὺ εἶχε κάμει χρήματα στὴ Βλαχιά, καὶ ἐπάνω τους ἔρριμναν γρεντές. Ἀπὸ ἐκεῖ περνοῦσαν οἱ χωρικοὶ γιὰ τὰ κτήματα ποὺ εἶχαν ἀπέναντι στὸν Ἀντζερούχη, Ἀγιά - Βαρβάρα κλπ. καὶ γιὰ τὰ ζῶα ποὺ εἶχαν στίς ἐκεῖ βοσκές. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐξυπηρετεῖτο καὶ ὅλη ἡ διάβα τῆς Τουρκίας ποὺ προωρίζετο νὰ πηγαίνη γιὰ τὴν Μακεδονία, μέσω Περιβόλι.

Διηγοῦνται δὲ ὅτι ὁσάκις ἔρχονταν φερμάνια (διαταγές), ἀνέβαινε μιὰ γύφτισσα ψηλὰ στὸ ὕψωμα (ποὺ καὶ σήμερα ἔχει τὸ ὄνομα Γύφτισσα) καὶ χτυποῦσε τὸ ταμποῦρλο. Ἔτσι ἄκουγαν ὅλα τὰ περὶχωρα καὶ συναθροίζονταν στὸ καπηλιό γιὰ νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν διαταγῶν.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν ἔκαμαν συνάμα καὶ ἀνταλλαγές σὲ εἶδη ποὺ εἶχεν ἀνάγκην ἕκαστος. Εἶχαν ἰδρύσει ἐκεῖ καὶ κρασοπωλεῖον (ἀπ' ὅπου ἐπῆρε τὸ ὄνομά της ἡ περιοχὴ).

ἀπὸ τότε; Πῶς ἀξιοποιήσαμεν αὐτὸ τὸ Μεγάλο Μνημεῖο τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἀρετῆς ἐναντίον τῶν βαρβαρικῶν δυνάμεων τοῦ σκότους. Αὐτὴ τὴν κατάφραση τῆς ζωῆς, αὐτὴ τὴν Ὑπερτάτη Πράξι τοῦ ψυχωμένου συνόλου, ποὺ ἔφθασε στὸν θάνατο, γιὰ νὰ βρῆ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς. Τὴν πηγὴ τῆς Ἀναγέννησης τοῦ τόπου. Αὐτὴν τὴν ἔξαρση τῆς αἰσιοδοξίας καὶ τὴν ἀπόφαση νὰ μείνη ἐλεύθερος, εὐτυχισμένος, χαρούμενος ὁ λαὸς μας σ' αὐτὸ τὸν τόπο καὶ νὰ προκόψῃ σ' αὐτὴ τὴν Γῆ;

Μὲ τί ἀντάμειψε ἡ ὑπόλοιπη Ἑλλάδα καὶ ὀλόκληρος ὁ Ἐλεύθερος Κόσμος τὴν ἐκπλήρωση τοῦ Ὑπερτάτου Χρέους τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ ὄλων τῶν ἀκραιῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, σήμερα, ὕστερα ἀπὸ 26 χρόνια σκληρῶν δοκιμασιῶν, πικριῶν καὶ ἀπογοητεύσεων, ποὺ τὸν ἄφησε μόνον, ὥσπου στὸ τέλος ν' ἀναγκασθῆ ν' ἀπαρνηθῆ τὴν γῆ, γιὰ τὴν ὁποία πολέμησε, τὴν ἐθνικὴ κληρονομιά, γιὰ τὴν ὁποία ἔβαλε μπροστὰ τὸ στήθος του, καὶ νὰ πάρῃ τὸ στρατὶ τῆς Μετανάστευσης σὲ μιὰ ἐθελοντικὴ ἔξοδο, πρὸς τὶς χῶρες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ξεκίνησαν τότε τὰ βάρβαρα στίφη τῶν κατακτητῶν;

Μὲ τί ἀντάμειψε αὐτὸ τὸ πρῶτο συλλογικὸ ΟΧΙ κατὰ τῆς «Ἀρνήσεως τῆς ἐλεύθερης ζωῆς»;

**

Ἡ ΔΕΗ ἔστειλε γιὰ δεύτερη ἢ τρίτη φορὰ εἰδικούς μηχανικούς στὴν χαράδρα τοῦ Στομίου, νὰ μετρήσουν τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ποσότητα τῶν νερῶν τοῦ Ἀώου καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν πλέον στὰ σοβαρὰ τὸ χτίσιμο ὑδροηλεκτρικοῦ φράγματος ἐκεῖ. Ἀπὸ ἀκριτομύθιες μάλιστα τῶν εἰδικῶν αὐτῶν, μαθεύτηκε ὅτι οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ ἔργο, εἶναι παραπάνω ἀπὸ αἰσιοδοξες, καὶ ὅτι ἀναμφισβήτητα εἶναι καλλίτερες ἀπὸ τὶς προϋποθέσεις, ποὺ ἔκαμαν παλιότερα νὰ γίνῃ τὸ φράγμα τοῦ Λούρου.

Τὸ γεγονός αὐτὸ στὸ σύνολό του, ἔχει γιὰ τὴν Κόνιτσα, συνταρακτικὴ σημασία. Καὶ σὰν τέτοιο πρέπει νὰ τὸ ἀντιμε-

τωπίσῃ ὁ Δῆμος τῆς Κόνιτσης καὶ ὀλόκληρη ἡ ἐπαρχία. Δὲν εἶναι μόνον ποὺ θὰ ποτισθοῦν περισσότερα χωράφια στὸν κάμπο, ἢ ποὺ θὰ βροῦν δουλειὰ στὰ ἔργα ντόπιοι τεχνίτες καὶ ἐργάτες. Τὸ ἔργο αὐτὸ, μαζὺ μὲ τὸν δρόμο πρὸς τὴν Μακεδονία, κυριολεκτικὰ θ' ἀναγεννήσῃ τὸν τόπο. Θ' ἀποτελέσῃ τὴν βάση, μιᾶς βιοτεχνικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἀνάπτυξης τῆς περιοχῆς. Καὶ πρὸ παντὸς μιᾶς τουριστικῆς ἐπανάστασης ποὺ οἱ προοπτικὲς τῆς γιὰ τὴν Κόνιτσα θὰ ἐγγίσουν τὰ ὅρια τοῦ θαύματος. Δὲν εἶναι, λοιπὸν νὰ χάνουμε καιρὸ. Πρέπει ΟΛΟΙ ΜΑΣ νὰ ἀνασκουμπηθοῦμε καὶ νὰ βοηθήσουμε μὲ κάθε τρόπο καὶ πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις νὰ γίνῃ πραγματικότητα, αὐτὸ τὸ πραγματικὰ ὠραῖο ὄνειρο γιὰ τὸν τόπο μας, μὲ τὸ ὁποῖο τόσες φορές ἀσχολήθηκε τὸ περιοδικό μας.

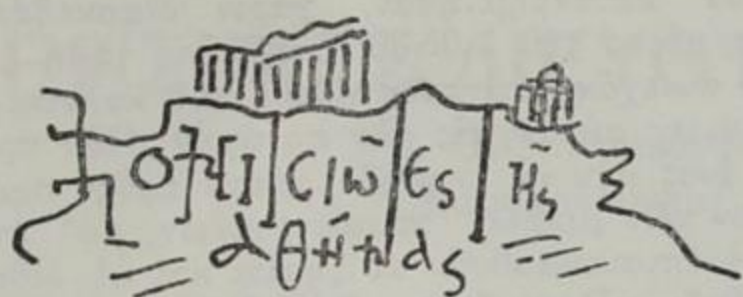
**

Τὸ Ζαγόρι, πάλαιψε πολὺ στὸ παρελθὸν νὰ πείσῃ τοὺς ἀρμοδίους, πῶς θάπρεπε ὁ δρόμος ποὺ θὰ συνέδεε τὴν Ἠπειρο μὲ τὴν Μακεδονία, νὰ περάσῃ ἀπὸ ἐκεῖ. Ἐγὼ, τὸ σωστότερο ἦταν, νὰ παλαίψῃ ὥστε νὰ ἐπεκταθῆ ὁ δρόμος Ἰωαννίνων — Ζαγορίου, ἀπὸ τὸ ὄροπέδιο τῶν Σουδενῶν ποὺ φθάνει σήμερα πρὸς τὴν Ἀρίστα — Βοῖδομάτη, γιὰ νὰ συναντήσῃ ἐκεῖ τὸν δρόμο Ἠγουμενίτσης — Κονίτσης — Μακεδονίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο:

α) Παραμένει ἡ σωστὴ χάραξη τοῦ δρόμου πρὸς τὴν Μακεδονία ἀπὸ τὴν Κόνιτσα (λόγω τοῦ χαμηλοῦ ὑψομέτρου διάβασης).

β) Συντομεύεται κατὰ 8 — 10 χιλιόμετρα ὁ δρόμος Ἰωαννίνων — Κονίτσης καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ δρόμος Ἰωαννίνων — Μακεδονίας.

γ) Τὸ Ζαγόρι ἀποκτᾶ κεντρικὴ ἀρτηρία, πυκνῆς κυκλοφορίας, δοθέντος ὅτι ἀπὸ τὸν δρόμο αὐτὸ θὰ περνᾷ ἡ συγκοινωνία Ἰωαννίνων — Κονίτσης — Μακεδονίας καὶ

Η ΕΙΣ ΔΕ ΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΔΑ

(Τοῦ μονίμου
ἀνταποκριτοῦ
μας)

— Ἀπὸ τοὺς Στρατσανίτες τῶν Ἀθη-
νῶν, ἰδρύθηκε στίς 23 Ὀκτωβρίου
1966, σωματεῖον μὲ τὴν Ἐπωνυμία:
«Ἀδελφότης Πύργου Κονίτσης», ἔδρα
τὰς Ἀθήνας καὶ τοῦ ὁποίου ὁ σκο-
πὸς εἶναι «ἡ συμβολὴ τῶν μελῶν εἰς
τὴν πνευματικὴν, τουριστικὴν, κοι-
νοτικὴν καὶ ἐν γένει ἐκπολιτιστικὴν
ἀνάπτυξιν τοῦ χωρίου ὡς καὶ ἡ ἀ-
νάπτυξις πνεύματος ἀλληλεγγύης με-
ταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ εὐρισκομένων
Πυργίων Κονίτσης, τοῦ σκοποῦ τού-
του ἐπιδιωκομένου δι' ὁμιλιῶν, ἐκ-
δρομῶν, εἰσφορῶν, κλπ.» τὸ προσωρι-
νὸν διοικητικὸν συμβούλιον ἀπηρτί-
σθη ἀπὸ τοὺς κάτωθι: Δ. Σωτηρίου,
Π. Παπακώστα, Θ. Ρήγα, Κ. Ρόζο,
Σ. Οἰκονόμου, Α. Τσαρτσάλη καὶ Σ.
Πανταζῆ.

— Ἡ δις Μερόπη Ἀδαμαντίδη, ὀδον-
τίατρος, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Κολυμβή-
θρας τὸν υἱὸν τοῦ συμπατριώτου μας
κ. Ἰωάννου Ἀδαμαντίδη δικηγόρου,
ἐν Ἀθήναις, χάρισασα εἰς αὐτὸν τὸ
ὄνομα Ξενοφῶν.

— Ἀπεβίωσαν ἐν Ἀθήναις ὁ στρατη-
γὸς, πρῶην ὑπουργὸς Σωκράτης Δη-
μάρατος ἐκ Βούρμπιανης καὶ ὁ ἐκ
Γαγγαδιοῦ Ἀριστείδης Παπαζῆκος.

— Ὁ κ. Ἀλεξ. Προκοπίου, χημικὸς ὑ-
πέβαλε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τὴν
θέσιν τοῦ προέδρου καὶ μέλους τοῦ
Δ.Σ. τῆς ἀδελφότητος «Μολυβδοσκευ-
αστινῶν Κονίτσης — Ἡλείου ἢ
Παναγία Μολυβδοσκευάστου».

δ) Ἡ τουριστικὴ ἀξιοποίηση τοῦ Ζα-
γοριοῦ γίνεται πληρέστερη, γιὰτὶ συμπλη-
ρῶνεται μὲ τὶς πηγὰς τοῦ Βοῖ·δομιάτη
(δίπλα στὴν Ἀρίστη) καὶ ἀποκτᾶ ἔξοδο
πρὸς τὴν ξάλασσα καὶ πρὸς τὴν Μακεδονία.

Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβεν τὰ καθήκοντά του
ὁ νέος διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήμα-
τος τῆς Α.Τ.Ε. κ. Ἰωάννης Ζῶτος, τοῦ τέως
τοιούτου κ. Βασιλείου Σταύρου μετατεθέντος
εἰς Ἄργος Ὀρεστικόν.

— Εἰς Γοργοπέταμον ἐφονεύθησαν δύο λυ-
κοὶ ὑπὸ τῶν κυνηγῶν κ.κ. Παύλου Βλάχου
καὶ Χρήστου Βασάκου.

— Ἡ ἐτησίᾳ ἐμποροπανήγυρις Κονίτσης τὸ
ἱστορικὸ «Παζαρόπλο» ἄρχισε εἰς τὰς 2^η καὶ
ἐτελείωσε εἰς τὰς 30 Σεπτεμβρίου. Μάλλινά
εἶδη, βελόντζαι, φλοκωταὶ κλπ. καθὼς καὶ
μανούρια «οὐρδες» Ἀετομηλίτσης ἐπωλήθη-
σαν ἀρκετά. Ἡ λοιπὴ ἐμπ.ρικὴ κίνησις ὑπῆρ-
ξε μετρία. Τὸ δὲ ζωοπάζαρον σχεδὸν ἐξέλιπε,
ὅπως καὶ οἱ γραφικὲς ὑπαίθριες ψησταριὲς καὶ
οἱ ὑπαίθριες ταβέρνες μὲ τοὺς χοροὺς καὶ τὰ
γλέντια. Μόνον ψημένες ρόκες «ἀραποσίτια»
καὶ σουβλάκια καὶ σπληνάντερα κατηναλώθησαν
ἄφθονα. Ἐφέτος ὅμως μᾶς ἐπεσκεφθήσαν καὶ
τὰ «Λούνα—πάρκ» οἱ κούνιες μὲ τὶς βάρκες
καὶ ὁ γύρος μὲ τὰ ἀλογάκια ποδηλατάκια κλπ.

— Τὴν 30-9-66 ἐγένετο καὶ ἡ ἔναρξις τῶν
ἐργασιῶν τοῦ νεοἰδρυθέντος ἐνταῦθα ὑποκα-
ταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ Ἀθη-
νῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Εὐαγ. Μαντέ-
λου, στεγασθέντος εἰς τὸ νεόδμητον κτίριον
τῶν κ.κ. Λωλίδη καὶ Καπακλή. Ἀφίχθη δὲ
κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας του καὶ ὁ
διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος Ἰωαννίνων
κ. Χρήστος Σιώρης.

— Τὴν 2-10-66 ἡ Ποδοσφαιρικὴ Ὀμάς
Κονίτσης ΠΙΝΔΟΣ συνηντήθη μετὰ τοῦ Π.Α.Σ.
Ἰωαννίνων εἰς Ἰωάννινα ἠττηθεῖσα μὲ τέρματα
4-0.

— Ἡ Κοινότης Πληκατίου παραπονεῖται
διότι τὸ νηπιαγωγεῖον τῆς παρκαμένει ἄνευ
νηπιαγωγοῦ. Ὁμοίως καὶ ἡ Κοινότης Διστρά-
του.

— Κατὰ τὸν διεξχθέντα τὴν 3-10-66 εἰς
Κόνιτσαν ἔρανον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ὀρφανῶν
παιδιῶν συνεκεντρώθη τὸ ποσὸν τῶν 4 680
δραχμῶν.

— Τὴν 3-10-66 ἐτραυματίσθη ἐκ πτώσεως
λίθου εἰς θέσιν «Ἰατσουριά» Ὄξυᾶς ἐνθα εἰρ-
γάζετο, εἰς συνεργεῖον τῆς Μ.Ο.Μ.Α. διανοῖ-
γον τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν Κονίτσης. — Δυτ. Μακεδο-
νίας, ὁ ἐργάτης Φιώτιος Νάτσης ἐτῶν 33 ἐκ
Λαγκάδας.

— Ὁ κ. Λουκάς Ἐξνεπίδης ἀνέλαβεν καθή-
κοντα κλητῆρος εἰς τὴν Δημοσίαν Βιβλιοθήκην
Κονίτσης.

— Τὴν 3ην καὶ 4ην Ὀκτωβρίου 1966 ὁ
Νομάρχης κ. Βασ. Ἀναστασιάδης συνοδευόμε-
νος ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου κ. Α. Ρεμπάπη καὶ

διαφόρων τεχνικῶν ἐπεσκεύηται τὰς Κοινότητας Ἀγ. Παρασκευῆς, Φούρκας, Διστράτου κλπ. πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν ἀγαθῶν καὶ ζητημάτων των.

— Ἀνεχώρησεν πρὸς μετεκπαίδευσιν ὁ Ταγματάρχης κ. Θεόδωρος Λιάλιος παραδῶσας τὴν διοίκησιν τοῦ 3161 τάγματος Τ.Ε.Α. εἰς τὸν λοχαγὸν κ. Ἰωάννην Μανουσαδάκη.

— Ἐκομίσθησαν καὶ διενεμήθησαν μέσω τῆς Α.Τ.Ε. πρὸς γεωργούς τῆς Κονίτσης καὶ τῶν χωρίων τῆς πεδιάδος, καὶ εἰς Ἀναγνωστοπούλειον Σχολὴν 15 μοσχίδες Ὀλλανδίας.

— Ἐπανέκαμψεν ἐκ τῆς ἀδείας τοῦ ὁ διοικητῆς τῆς ὑποδιοικήσεως Χωρ(κ)ῆς Πυρσογιάννης κ. Θεόδωρος Βιοβίλης.

— Ὁ Ἐπαρχος κ. Ἀπ. Ρεμπάπης μεταβὰς εἰς Ἰωάννινα συνειργάσθη μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν προώθησιν διαφόρων ζητημάτων τῆς Ἐπαρχίας μας.

— Ἀφίχθη καὶ ἐπιθεώρησεν τὰς συνεχιζόμενας ἐργασίας τῆς ὁδοῦ Κονίτσης—Νεαπόλεως ὁ μηχανικὸς τῆς Νομαρχίας κ. Βήχας.

— Πληροφοροῦμεθα ὅτι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς θὰ ἰδρυθῆ ὑγειονομικὸς Σταθμὸς εἰς Πυρσόγιαννην.

— Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν καὶ μετέβη μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ λοιπῶν εἰς τὰς πηγὰς τοῦ ὑδραγωγείου Κονίτσης ὁ γεωλόγος—ὕδρολόγος κ. Πιτσινὸς ὁ ὁποῖος, κατόπιν ἐπιτοπίου μὲ εἰδικὰ ὄργανα ἐξετάσεως, ἀπεφάνθη ὅτι ὑπάρχουν ἀρκετὰ φλέβες ὕδατος αἱ ὁποῖαι δύναται νὰ διοχετευθοῦν εἰς τὸν κεντρικὸν ἀγωγὸν καὶ νὰ ἐπιτευχθῆ ὑπερεπάρκεια ὕδατος εἰς τὴν Κόνιτσαν.

— Τὴν 16-10-66 εἰς τὴν αἴθουσαν διαλέξεων τῆς Πνευματικῆς Στέγης Κονίτσης ἐδίδθη διάλεξις ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ λογοτέχνου καὶ συγγραφέως κ. Θεοδώρου Εὐδή με θέμα «Τὸ μεταφραστικὸ ἔργο τοῦ Ἡπειρώτου Δημητρίου Σάρρου», ὁργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ε.Η.Μ. διὰ τοῦ ἐνταῦθα Παρκορτήματός της ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Στέγης Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, εἰς τὴν ὁποῖαν παρευρέθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς Κονίτσης, οἱ ἐκπαιδευτικοί, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἀκροαταί.

— Τὴν 16-10-66 εἰς τὸ γήπεδον Κονίτσης ἐδόθη ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μετὰ τῶν ὁμάδων ΠΙΝΔΟΣ Κονίτσης καὶ ΜΠΙΖΑΝΙ Ἰωαννίνων, μὲ ἀποτέλεσμα 2-0 ὑπὲρ τῆς Πίνδου.

— Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβεν τὰ καθήκοντά του, μετατεθεὶς ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικείου Σερῖφου ὁ νέος Εἰρηνοδίκης Κονίτσης κ. Βασίλειος Ἰακωβίδης.

— Κατὰ τὸν διεξαχθέντα τὴν 18-10-66 ἐντὸς τῆς Κονίτσης ἔρανον ὑπὲρ τοῦ Πανχνίου τάφου συνεκεντρώθη τὸ ποσὸν τῶν 6 840 δρχ.

— Τὴν 22-11-66 ἀνεχώρησεν δι' Ἀθήνας ὁ Πρόεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Κονίτσης κ. Ἄνδρ. Ἀναγνωστόπουλος ὅπως ἐκπροσωπήσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐκεῖ σύσκεψιν τῆς Δ.Ο.Ε.

— Ἡ ἱστορικὴ λιθίνη γέφυρα τοῦ ποταμοῦ μας Ἀώου ὑφίσταται συνεχῶς ζημίαις ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἀγυόπαιδας καὶ νιεντυμπόυδες.

Ἀφοῦ κατεκρήμνησαν, χάριν διασκεδάσεως, μέγα μέρος τοῦ λιθίνου στηθαίου, ἤδη ξηλῶνουν συνεχῶς καὶ τοὺς λίθους τοῦ καλντεριμίου ρίπτοντες αὐτοὺς εἰς τὸν ποταμὸν θὰ πρέπει, ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ληφθοῦν μέτρα πρὸς συμμόρφωσιν τῶν μικρῶν καταστροφῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐπισκευασθοῦν αἱ ζημίαι καὶ οἱ λίθοι νὰ κτισθοῦν μὲ τιμῆν διὰ νὰ καταστῆ ἀδύνατος ἢ εἰς τὸ μέλλον ἀπόσπασίς των.

— Μετὰ τὴν κατασκευὴν τῆς παρὰ τὸ ρεῦμα καὶ τὴν συνοικίαν Μπέρκου γεφύρας, καὶ τὴν πλακόστρωσιν τμήματος τῆς Κεντρικῆς πλατείας, ἀποπερατώθη καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῆς παρὰ τὸ ρεῦμα Ρούβαλη γεφύρας.

ΑΦΙΞΕΙΣ - ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀφίχθησαν ἢ ἐπανέκαμψαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ κ.κ. Θωμᾶς Τασούλας, Ἀλέκος Γκότζος, Σπυρ. Γκότζος, Ἰωάν. Κατσιμπάρης, Εὐθύμιος Γκάσιος, Ἀνδρέας Εὐαγγελίδης, Ἡλίας Κρυκέσης, καὶ διὰ Πύργου ὁ κ. Πασχάλης Βαρδάκης. Ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπισκεφθέντες τὴν Διεθνῆ Ἐκθεσιν κ.κ. Εὐάγγελος Κρούσκος καὶ Ναπολέων Παπακώστας.

— Ἀνεχώρησαν, δι' Ἀθήνας ἢ καὶ Εὐρίκλεια Α. Γκότζου, ὁ συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ μας κ. Χαρίλαος Γκοῦντος ὁ κ. Δημήτριος Τσαρτσάλης μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ἡ κυρία Φωφὼ Γ. Κατσιμπάρη διὰ Κωνσταντινούπολιν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ—ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Οἱ κ.κ. Λάζαρος Βαρβάτης καὶ Παναγιώτης Στέρτσιος ἐγένοντο πατέρες ἀρρένων τέκνων, καὶ Μ.χ. Π. Βαγενῆς καὶ Δημήτριος Χ. Στένου θηλέων.

— Τὴν 2-10-65 ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Θεόφ. Φασούλης ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ μηχανικοῦ κ. Κων(ν)ου Φερῶνα χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Σωτηράκης. Ὁμοίως τὴν 2-10-66 καὶ ὁ κ. Βασίλειος Τσιάκος συνταξ. δασικὸς ἐκ Πύργου Ἠλείας ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ υἱοῦ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ο.Τ.Ε. κ. Ἐπαμ. Κοκοβὲ καὶ τοῦ ἐχάρισε τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλιπόντος παπποῦ του Λεωνίδας.

ΓΑΜΟΙ

Τὴν 9-10-66 ἐτελέσθησαν εἰς Μόλισταν οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικολάου Β. Λέτσιου δασικοῦ μετὰ τῆς διδος Οὐρανίας Χ. Βασιλείου καὶ εἰς Τσεπέλοβον Ζαγορίου τοῦ κ. Γεωργίου Γιγνακοῦ ἐπιχειρηματίου εἰς Θεσσαλονίκην μετὰ τῆς διδος Ἀριστέας Παπαδημητρίου Μάνθου ἐκ Κονίτσης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσαν ὁ ἐφημέριος Φούρκας Παπᾶ—Ἰωάννης Τζημοράγκας, καὶ εἰς Ἀγίαν Παρασκευὴν ὁ Ἀργύρης Γκούτσιος εἰς ἡλικίαν 84 ἐτῶν.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

(Σημ. Οί επιθυμούντες να συμπεριληφθούν εις τόν κατωτέρω κατάλογον παρακαλούνται να άπευθυνθούν εις την Διεύθυνσιν του Περιοδικου,

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Νίκος Αργιάννης, Ασκληπιού 7, τηλ 611. 417
Νικόλ. Καζαμίας, Μπενάκη 24, τηλ 627-725
Ίωάν. Γ. Λυμπερόπουλος, Αλεξ. Σούτσου 5, τηλ. 613-661.
Ναπολέον Μπάρκης, Ακαδ μίας 63, 632 595
Νίκος Πύρρος, Έμμ. Μπενάκη 8 τηλ 315-130
Πέτρος Φρόντζος, Λικούργου 14, τηλ 525 611
Ίω. Αδαμαντίδης, Γ. Σταύρου 6 τηλ 317-669

ΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Γεώργιος Γάκης, Παθολόγος - Ρευματολόγος, Καρνεάδου 3, τηλ. 719-746
Ευάγγελος Γεωργίου, Πθολόγος, ΚΠόλεως 55, Συν. Παπάγου, τηλ. 651-072
Νικόλ. Γιάκας, Παθολόγος - Καρδιολόγος, Στουρνάρα 49, τηλ 624-470
Παιτελής Γιαννούλης, Καρδιολόγος Ε. Αντωνιάδου 1, τηλ. 815-850
Βασίλ. Γκατσόπουλος, Καρδιολόγος - Παθολόγος, Βορείου Ήπειρου 114, τηλ. 841 662
Φώτιος Γουσγούνης, Παθολόγος, Σόλωνος 116, τηλ. 616-563
Νικόλ Γράβος, Καρδιολόγος, 28ης Οκτωβρίου 242, τηλ. 813-664
Αριστοτέλης Ζακόπουλος, Μαιευτήρ, Βασ. Φρειδερίκης 40, Περιστέρι, τηλ 571-612
Πλάτων Κεχαγιᾶς, Παθολόγος, Διγενῆ Ἀκρίτα 15, τηλ 641 872
Χαρ Κούσιος Παθολόγος, Πατρ. Ίωακείμ 45, τηλ 722-507
Μιχ. Μηλίγκας, Παθολόγος, Καρδιολόγος, Σκαλιστήρη 18, τηλ. 874- 6
Φώτης Μπαρᾶς, Μαιευτήρ Γυναικολόγος. Ὀμήρου 58, Τηλ. 623 210
Ανδρέας Μπούζας ὀφθαλμίατρος Σκουφᾶ 59 τηλ 611 172
Ίωάννης Παπαδημούλης, Παθολόγος—Αισθησιολόγος, Ζήνωνος 21, τηλ. 521- 64
Νικόλαος Τράντας, Ὀφθαλμίατρος—Υψηγίτ., Γ' Σεπτεμβρίου 47, τηλ. 812—717
Βασίλειος Χρήστου, Ἀκτινολόγος, Κανάρη 19, τηλ 611-391
Χρήστος Χρήστου, Χειρουργός, Λιβίνη 4 (τέρμα Ἱπποκράτους), τηλ. 647-765
Τάκης Γούσιος, Ἱατρός—Χειρουργός Βασ. Σοφίας 37, τηλ 716-090
Ζήσης Παπαγεωργίου, Παθολόγος—Καρδιολόγος, Κύπρου 72, τηλ. 845-593
Κώστας Ζέρβας, Παθολόγος—Καρδιολόγος, Ἀραχώβης 16, τηλ. 630-783

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αρ. Πύρρος, ὁδὸς Μπότσαρη
Νικ. Πύρρος » »
Σερ. Φράγκος » Καπλάνη
Κωσ. Φρόντζος » Μπότσαρη
Κωσ. Λαζαρίδης » 28ης Ὀκτωβρίου 75

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Μερόπη Ἀδαμαντίδη, Ρόδο 43, τηλ. 874-702
Ευάγ. Αλεξιάδης Δημοκρίτου 1, τηλ 613-508
Φούλα Κρέμου Γ. Καρύτση 10, Τηλ. 229.542

ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ—ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΑΘΗΝΩΝ κ.λ.π.

Λέανδρος Γερουτάκης, ἀρχιτέκτων, Βασ. Σοφίας 133, τηλ 662-893
Πέτρος Μπάκας, πολ. μηχανικός, Βεραντζέρου 22, τηλ. 531-428
Γεώργιος Ράγκας, Πολιτ. μηχανικός, Σωκράτους 59, τηλ. 520-719
Γκόσιος Ὀρέστης, π.λ. μηχανικός, Πλ. Ὀμονοίας 9, τηλ. 523-637
Κων)τίνος Τσίλης, πολ. μηχανικός, Ἀριστείδου 10, τηλ 234-225
Χρήστος Φλώρος, μηχανολόγος—ἠλεκτρολόγος, Γραβιάς 16, τηλ. 623 449
Τεχνικὸν Γραφεῖον Δ Τσάνου, Σωκράτους 59 τηλ. 520-719
Τεχνικὸν Γραφεῖον, Ἐπαμ. Παπαχρήστου, μηχανικοῦ, Χαλκοκουνδύλη 36, τηλ 533-821
Τεχνικὸν Γραφεῖον Θ. Μηλίγκου, Σωκράτους 59, τηλ. 531 729

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«Ίωάννινα», Ν. Τσάκας, Βερατζέρου 10, τηλ. 523-204
«Στάνλεϋ» Β. Ρόζος, Δ. Παγώνης καὶ Ε. Τσάνος, Ὀδυσσεῶς 1, τηλ. 531-780

ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑ

«Νυφικά διάφορα», Βεατρίκη Τσαλαμάνη, Ἄγ Μάρκου 10, τηλ 224-486
Βιοτεχνία Νεωτερισμῶν καὶ Εἰσαγωγᾶν (Ἐσωρουχα—Δαντέλλες—Πλεκτά κ.λπ.), Μίλτος Ζαφείρης Ο.Ε., Ἀθηναῖδος 3, τηλ. 229-564
«Νεωτερισμοί» Ἀφοὶ Ζαφείρη, Κολοκοτρώνη 348, τηλ. 234 070
Κορνίζες—Πίνακες, Χρήστος Ράγκας, Βύσσης 21, τηλ 314 264
Ραφεῖον Φροντζος Φίλιππος, Λέκκα 3, τηλ. 236-328
Εἰσαγωγᾶν: Εἶδη Γυναικεῖα, Φλώρος Νικόλ., Εὐαγγελιστρίας 5, τηλ. 236-927
Λογιστικά: Νίκος Βρυζώνης, Ἐπιδαύρου 21, τηλ 534-605
Ἐλαοχρωματιστὴς Ἀνδρέας Γκόντζος, Φωτεινὰ 49, τηλ 9 7-8 12
Ραφεῖον Νίκος Καρρᾶς, Φειδίου 2, Τηλ.627-193

ΙΑΤΡΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αθαν. Μενέκας, ὠτορινολαρυγγολόγος ὁδὸς Καραϊσκάκη
Αρισ. Παππᾶς, παθολόγος
Αλ. Πηγᾶδας, ὀδοντίατρος, Γιαλί—Καφενέ
Κων Κίγκας, » ὁδὸς Σαμουήλ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κώστας Γέγιος: Ἐστιατόριον «Ἡ Κόνιτσα» ὁδὸς Καραϊσκάκη 9